

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

DET EUROPÆISKE RÅD I KÖLN

DEN 3. OG 4. JUNI 1999

I. INDLEDNING

1. Det Europæiske Råd holdt møde den 3. og 4. juni 1999 i Köln for - efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden - at drøfte en række spørgsmål af stor betydning for fremtiden.
2. Det Europæiske Råd indbød den nyudpegede formand for Europa-Kommissionen, Romano Prodi, til at deltage i drøftelserne for sammen med ham at behandle en række principielle spørgsmål vedrørende Den Europæiske Unions politik i de kommende år. Det noterede sig med tilfredshed Romano Prodis redegørelse for nogle af elementerne i den kommende Kommissions arbejds- og reformprogram. Det Europæiske Råd bekræfter i den forbindelse, at proceduren for udnævnelse af den nye Kommission efter dets opfattelse skal fortsættes straks efter valget til Europa-Parlamentet og afsluttes så snart som muligt.
3. Det Europæiske Råd havde endvidere ved drøftelsernes begyndelse en udveksling af synspunkter med Europa-Parlamentets formand, José María Gil-Robles, om de vigtigste emner på dagsordenen.

II. PERSONAFGØRELSE

4. Det Europæiske Råd traf en række vigtige personafgørelser. Som led i gennemførelsen af Amsterdam-traktaten udnævnte det Javier Solana Madariaga til den nye post som generalsekretær for Rådet og højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Som vicegeneralsekretær for Rådet udnævnte det Pierre de Boissieu.

III. BESKÆFTIGELSE, VÆKST, KONKURRENCEEVNE OG BÆREDYGTIG UDVIKLING

5. Med indførelsen af euroen den 1. januar 1999 har Den Europæiske Union nået sit hidtil højeste niveau for økonomisk integration. Samtidig er der opstået det største økonomiske og valutamæssige område i verden ved siden af USA. Med indførelsen af euroen bliver Europa i stand til at spille en rolle i verdensøkonomien, der svarer til dets økonomiske vægt. En stabil euro vil styrke Europas evne til at fremme vækst og beskæftigelse.
6. Det Europæiske Råd vedkender sig det globale ansvar, som Europa har overtaget med indførelsen af euroen. Det understreger på ny nødvendigheden af en nøje anvendelse af bestemmelserne i stabilitets- og vækstpakten. Dertil hører en streng overholdelse af realistiske og troværdige budgetmål i det enkelte regnskabsår, hvilket kun kan nås på en sikker måde gennem en ambitiøs konsolideringsindsats inden for de offentlige budgetter. I den samlede økonomiske stabilitets- og vækstopolitik er der endvidere brug for en vækstorienteret skattepolitik, især en sænkning af skatte- og afgiftsbelastningen af arbejdskraft, og en beskæftigelsesorienteret lønpolitik fra overenskomstparternes side.

Den europæiske beskæftigelsespagt

7. Det vigtigste mål i Europa er fortsat at skabe mere beskæftigelse. Det Europæiske Råd har derfor taget initiativ til en europæisk beskæftigelsespagt, som skal føre til et varigt fald i arbejdsløsheden. I den europæiske beskæftigelsespagt integreres alle EU's beskæftigelsespolitiske foranstaltninger i en omfattende samlet strategi. Det Europæiske Råd støtter de tre søjler i den europæiske beskæftigelsespagt og ser dem som processer på længere sigt, der skal afstemmes med hinanden:
 - koordinering af de økonomiske politikker og forbedring af samspillet mellem lønudvikling og penge-, budget- og finanspolitik gennem en makroøkonomisk dialog med henblik på at sætte en vedvarende ikke-inflationær vækstdynamik i gang (Köln-processen)

- videreudvikling og bedre gennemførelse af den koordinerede beskæftigelsesstrategi med henblik på at effektivisere arbejdsmarkedet ved at forbedre beskæftigelsesegnetheden, iværksætterånden, virksomhedernes og de ansattes tilpasningsevne og kvinders deltagelse i arbejdslivet som ligeberettigede (Luxembourg-processen)
 - omfattende strukturel reform og modernisering med henblik på at gøre vare-, tjenesteydelses- og kapitalmarkederne mere innovative og effektive (Cardiff-processen).
8. Det Europæiske Råd ser den makroøkonomiske dialog med deltagelse af repræsentanter for Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og arbejdsmarkedets parter som et effektivt skridt i retning af at få den vækst- og stabilitetsorienterede makroøkonomiske politik, som er fastsat i de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker, udmøntet i praksis. Efter Det Europæiske Råds opfattelse udgør denne dialog et grundlag for et effektivt samarbejde mellem alle de implicerede. Det Europæiske Råd tilslutter sig den europæiske beskæftigelsespagt samt memorandummet "Ungdom og Europa - Vor fremtid". Det bekræfter sin resolution om den europæiske beskæftigelsespagt og udtrykker i denne forbindelse tilfredshed med erklæringen fra arbejdsmarkedets parter.
9. Som led i den konkrete gennemførelse af Luxembourg- og Cardiff-processerne anmoder Det Europæiske Råd Kommissionen om:
- på grundlag af den hidtil foretagne sammenligning af "bedste praksis" at udlede nogle konkrete henstillinger om beskæftigelsesrelevante foranstaltninger i medlemsstaterne og aflægge rapport til Det Europæiske Råd i Helsingfors;
 - at forelægge sit forslag til den fælles rapport om beskæftigelse og de nye beskæftigelsespolitiske retningslinjer for 2000 i september 1999.

10. Endvidere lægger Det Europæiske Råd særlig stor vægt på foranstaltninger, der tager sigte på:
- fuldt ud at udnytte den strukturelle ændring i retning af et servicesamfund, især foranstaltninger, der indkredser og inddrager områder, som er særligt beskæftigelsesskabende, og foranstaltninger, der fjerner hindringer inden for de beskæftigelsesintensive tjenesteydelser;
 - at ansøre til beskæftigelsesfremmende og samfundsmæssigt set effektive innovationer på arbejdsmarkedene. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at undersøge, om og i så fald hvordan:
 - * udnyttelsen af arbejdspladser i den arbejdskraftintensive del af servicesektoren kan skabe mere beskæftigelse;
 - * Luxembourg-processen kan gøres endnu mere effektiv gennem fastsættelse af yderligere verificerbare mål;
 - * der i forbindelse med Luxembourg-processen kan opnås størst mulig åbenhed om de foranstaltninger, der iværksættes som led i de nationale beskæftigelseshandlingsplaner, og om, hvordan disse handlingsplaner fungerer;
 - * ændringer i arbejdets tilrettelæggelse og ændrede arbejdstidsbestemmelser kan medvirke til at skabe nye arbejdspladser.
11. Det Europæiske Råd glæder sig over beslutningen om under det portugisiske formandskab i foråret 2000 at indkalde til et første ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd, som under temaet "Beskæftigelse, økonomiske reformer og social samhørighed - hen imod et Europa kendetegnet ved innovation og viden" skal gennemgå de fremskridt, der er gjort i henhold til Köln-, Cardiff- og Luxembourg-processen. Et forum bestående af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, Kommissionen, Europa-Parlamentet, arbejdsmarkedets parter og Den Europæiske Centralbank skal evaluere resultaterne.
12. Det Europæiske Råd hilser med tilfredshed Kommissionens rapport om beskæftigelsesindikatorerne og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at fortsætte deres arbejde på dette felt.

13. Europa har brug for et initiativ på investeringsområdet. Det Europæiske Råd har besluttet, at der skal gives yderligere impulser til mere beskæftigelse og flere investeringer. Med til denne pakke af foranstaltninger hører en udbygning af Den Europæiske Investeringsbanks aktiviteter, en mobilisering af de forskellige fællesskabspolitikker på grundlag af de beslutninger, som blev truffet af Det Europæiske Råd i Berlin, til støtte for målet om mere beskæftigelse og fremme af innovation.
14. Det Europæiske Råd opfordrer Den Europæiske Investeringsbank til at iværksætte følgende aktioner i alle EU-medlemsstaterne:
 - frigive yderligere 500 mio. EUR fra den nuværende ramme for finansiering af risikovillig kapital, hvilket gør det muligt at fordoble midlerne til Den Europæiske Teknologifacilitet. Ved hurtigt at iværksætte denne aktion vil der kunne sættes yderligere skub i beskæftigelsen;
 - stille yderligere 1 mia. EUR til rådighed til finansiering af risikovillig kapital til små og mellemstore virksomheder med henblik på investeringer i højteknologi i tidsrummet 2000-2003, også i samarbejde med Den Europæiske Investeringsfond. Dette vil være et værdifuldt bidrag til en forbedring af egenkapitalgrundlaget for små og mellemstore virksomheder i stærk vækst og vil også skabe mere beskæftigelse;
 - videreføre og udbygge kreditgivningen til byfornyelse, uddannelse og sundhed samt miljøbeskyttelse, herunder fremme af vedvarende energi;
 - understøtte og supplere Fællesskabets struktur- og regionalstøtte, især i områder, som fremover ikke længere vil være støtteberettigede. Med reformen af strukturstøtten opstår der ekstra spillerum til at nyttiggøre regionernes udviklingspotentialer gennem lånefinansiering;
 - supplere Fællesskabets førtiltrædelsesstrategi ved at udvide kreditgivningen til ansøgerlandene. Hvis økonomien i disse stater udvikler sig dynamisk, får det også positiv indvirkning på beskæftigelsen i Den Europæiske Union.

15. Med de beslutninger, som blev truffet af Det Europæiske Råd i Berlin, er der åbnet store muligheder for at styrke vækst og beskæftigelse gennem en effektiv gennemførelse af de forskellige fællesskabspolitikker:

- Strukturstøtte: i årene 2000-2006 er der 213 mia. EUR til rådighed via de europæiske strukturfonde og Samhørighedsfonden. Medlemsstaterne og Kommissionen opfordres til hurtigt at vedtage de nye støtteprogrammer, således at støtten fra 2000 kan fortsætte uden afbrydelser. Målet er, at støtten skal have den størst mulige beskæftigelsesmæssige virkning.

Socialfondens aktiviteter skal understøtte den europæiske beskæftigelsesstrategi og de nationale handlingsplaner. Støtten fra Regionalfonden og Samhørighedsfonden bidrager til at udbygge infrastrukturen og forbedre økonomiens konkurrenceevne. Foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne skaber beskæftigelsesmuligheder uden for landbrugssektoren.

- Til udbygningen af de transeuropæiske net skal midlerne ifølge planen forhøjes til 4,6 mia. EUR indtil 2006. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til:
 - * at forelægge en udvidet liste over prioriterede projekter;
 - * at sørge for en hurtigere godkendelse af projekter;
 - * i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank at undersøge, i hvilken udstrækning der vil kunne gøres større brug af blandet offentlig og privat finansiering;
 - * at undersøge, i hvilket omfang det vil kunne gøres lettere for institutionelle investorer at investere;
 - * at lægge større vægt på offentlige infrastrukturinvesteringer inden for rammerne af stabilitets- eller konvergensprogrammerne.
- Rådet og Europa-Parlamentet opfordres til hurtigt at vedtage de kommende programmer (Socrates og Ungdom for Europa), således at især programmernes beskæftigelsesmæssige virkning fremskyndes.

16. Det er innovationer og informationssamfundet, som skaber fremtidens arbejdspladser.
- Fællesskabets femte forskningsrammeprogram, der har en finansieringsramme på 15 mia. EUR, skal sætte skub i innovationsprocessen og udnytte Fællesskabets vækst- og beskæftigelsespotentiale til bunds. Jo mere konkurrencedygtigt Europa bliver inden for højteknologi, desto flere beskæftigelsesmuligheder af høj kvalitet opstår der.
 - Muligheden for at udvikle et europæisk satellitnavigationssystem (Galileo) skal undersøges til bunds på grund af dets strategiske betydning. Rådet opfordres til at fremskynde sin drøftelse af Kommissionens meddelelse om dette system, idet målet skal være, at systemet i vidt omfang skal finansieres af den private sektor.
 - Europa skal spille en førende rolle i informationssamfundet:
 - * Alle skoler skal så hurtigt som muligt have adgang til Internettet.
 - * For at udbygge Europas førerstilling inden for den elektroniske handel skal koordineringen af politikken forbedres med henblik på at skabe et gunstigt klima, og der skal hurtigt vedtages et direktiv, som støttes af erhvervslivet.
17. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i samarbejde med repræsentanter for erhvervslivet at afdække, hvor hindringerne ligger i forbindelse med den hastige udvikling og anvendelse af informationsteknologi, og udarbejde løsningsforslag. Der skal i den forbindelse tages hensyn til nødvendigheden af standardisering og deregulering.

De overordnede retningslinjer for den økonomiske politik

18. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og anbefaler Rådet at vedtage dem. Af ganske særlig betydning er i den forbindelse de landespecifikke henstillinger, der tager sigte på at styrke samtlige medlemsstaters egen indsats på det økonomisk-politiske område.
19. For Det Europæiske Råd ligger nøglen til en holdbar ikke-inflationær vækst og en højere beskæftigelse i et koordineret samspil mellem en vækst- og stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik og gennemgribende strukturreformer på fællesskabsniveau og i medlemsstaterne. Det Europæiske Råd er af den opfattelse, at det kræver en mere omfattende og hensigtsmæssig koordinering af politikken samt en dialog med arbejdsmarkedets parter og Den Europæiske Centralbank, hvis Den Økonomiske og Monetære Union skal lykkes i det lange løb. Den europæiske beskæftigelsespagt vil i væsentlig grad bidrage hertil.
20. Inden for euroområdet vil styrkelsen af dialogen i Euro 11-Gruppen bidrage til at tilvejebringe et mere afbalanceret policy-mix. Det Europæiske Råd opfordrer regeringerne og arbejdsmarkedets parter til at støtte pengepolitikken i dens yderst vigtige stabilitetspolitiske opgave. Det er i den forbindelse af ganske særlig betydning, at der gøres en vedholdende indsats for på mellemlang sigt at bringe budgetterne tæt på balance eller i overskud, at opnå en passende lønudvikling samt at gennemføre gennemgribende strukturreformer.

Skattepolitik

21. Det Europæiske Råd tager adfærdskodeksgruppens anden interimsrapport til efterretning og konstaterer med tilfredshed, at der er gjort gode fremskridt i behandlingen af direktivforslagene om beskatning af renteindtægter. Det udtrykker tilfredshed med de konstruktive drøftelser med europæiske tredjelande om en mere effektiv beskatning af renteindtægter.
22. Det Europæiske Råd understreger, at skattesystemerne i Europa skal indrettes således, at de bliver beskæftigelsesfremmende, og at skadelig skattekonkurrence skal bekæmpes. Idet Det Europæiske Råd bekræfter konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Wien, opfordrer det derfor til:
 - at Rådet fortsætter arbejdet med forslagene til et direktiv om beskatning af renteindtægter og et direktiv om renter og royalties for at nå til enighed inden Det Europæiske Råd i Helsingfors;
 - at Rådet på grundlag af Økofin-Rådets rapport fortsætter sit arbejde med en ramme for energibeskatning og i den forbindelse også tager hensyn til de miljømæssige følger heraf;
 - bringer adfærdskodeksgruppens arbejde til afslutning senest inden Det Europæiske Råd i Helsingfors.
23. Det Europæiske Råd hilser Rådets anden statusrapport om et styrket skattepolitisk samarbejde velkommen og anmoder om en tredje rapport inden Det Europæiske Råd i Helsingfors.

24. Det Europæiske Råd anmoder Rådet om med henblik på vedtagelse at behandle det af Kommissionen forelagte direktivforslag, der skal gøre det muligt for de medlemsstater, der ønsker det, forsøgsvis at indføre lavere momssatser for arbejdskraftintensive og ikke-grænseoverskridende tjenesteydelser.

Et fælles finansmarked

25. Det Europæiske Råd hilser Rådets rapport og Europa-Kommissionens meddelelse om Kommissionens handlingsplan vedrørende et fælles finansmarked velkommen. I betragtning af de voksende udfordringer i konkurrencen på finansmarkederne og i betragtning af deres makroøkonomiske betydning for den økonomiske vækst og beskæftigelsen anser det hurtige fremskridt på dette område for absolut nødvendige. Det Europæiske Råd støtter principielt forslagene og prioriteterne i handlingsplanen, der skal gennemgås i detaljer i de kompetente faglige udvalg.
26. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om at fortsætte sit arbejde på grundlag af drøftelserne i Gruppen vedrørende Politikken for Finansielle Tjenesteydelser, som fortsat vil drøfte strategiske spørgsmål og den horisontale udvikling og overvåge fremskridt i forbindelse med handlingsplanen.

Forbedring af det internationale finansielle systems effektivitet

27. Det Europæiske Råd hilser Rådets rapport om forbedringer af det internationale finansielle system velkommen og opfordrer medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen om gennemførelsen af forslagene i praksis. Det Europæiske Råd tillægger det særlig betydning, at den private sektor i højere grad inddrages i bestræbelserne på at forebygge og løse finansielle kriser. I denne forbindelse påpeger det nødvendigheden af at forstærke arbejdet med at fastlægge mere effektive regler for den private sektors deltagelse i afholdelsen af omkostningerne ved turbulens på finansmarkederne. Endvidere støtter Det Europæiske Råd bestræbelserne på at tilrettelægge tilsynet med finansmarkederne mere effektivt, navnlig i de nyindustrialiserede lande, et tilsyn, der også bør udvides til at omfatte finansielle institutioner med en høj risiko/egenkapital-ratio samt offshore-finanscentre. Det Europæiske Råd hilser oprettelsen af forummet for finansmarkedstilsyn velkommen som et vigtigt skridt i denne retning. Det Europæiske Råd understreger, at de tilstræbte forbedringer af det internationale finansielle systems effektivitet alle skal ske inden for rammerne af de eksisterende Bretton Woods-institutioner, og det betoner Den Internationale Valutafonds centrale rolle.

De fattigste landes gældsbyrde

28. Det gælder om at finde en varig løsning på de fattigste landes gældsproblemer. Det Europæiske Råd hilser den fælles europæiske holdning til forbedringen af gældsinitiativet for højt forgældede fattige lande velkommen og går ind for en fremskyndelse af gældsafviklingsprocessen for de fattigste lande og for ambitiøse mål for omfanget af gældsbyrdenedsættelsen. Det understreger nødvendigheden af en tættere sammenhæng mellem lettelsen af gældsbyrden og en strategi for fattigdomsbekæmpelse. Medlemsstaterne er parate til i Paris-klubben at støtte en forhøjelse af gældseftergivelsesprocenten for kommercielle kreditter til 90% og derover og går ind for yderligere lettelser af gældsbyrden via den offentlige udviklingsstøtte. Inden for disse rammer er Europa parat til - med en passende byrdefordeling - at bære sin rimelige andel af finansieringen af et forbedret gældsinitiativ.

Klimapolitik, miljø og bæredygtig udvikling

29. Det Europæiske Råd understreger Den Europæiske Unions vilje til at stå ved de tilsagn om nedsættelse af drivhusgasemissionerne, som man gav i Kyoto, og til inden for rammerne af den i Buenos Aires vedtagne handlingsplan beslutsomt at arbejde for at skabe forudsætninger for en snarlig ratificering af Kyoto-protokollen. EU's forhandlingsposition som formuleret i Rådets konklusioner af 17. maj 1999 bekræftes. Det Europæiske Råd ser ratificeringen og gennemførelsen af Kyoto-protokollen som en vigtig milepæl, men understreger samtidig, at yderligere tiltag er påtrængende nødvendige, navnlig i industrilandene.
30. Det Europæiske Råd understreger den betydning, der tillægges udviklingen af fælles og koordinerede politikker og foranstaltninger på fællesskabsniveau til supplerung af medlemsstaternes bestræbelser. Alle relevante sektorer opfordres til at yde deres bidrag inden for rammerne af en omfattende klimabeskyttelsesstrategi. Klimapolitikken er det mest markante eksempel på Rådets pligt ifølge Amsterdam-traktaten til at integrere miljøhensyn og bæredygtig udvikling i andre fællesskabspolitikker.
31. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet i dets forskellige sammensætninger til at være særligt opmærksom på klimaproblemet ved udarbejdelsen af integrationsstrategier med henblik på mødet i Helsingfors. Det mener, at der i særlig grad er behov for at skabe rammebetingelser for mindre emissionsintensive og mere miljøvenlige transportsystemer samt behov for en forstærket, uhindret udnyttelse og videreudvikling af vedvarende energikilder. Det Europæiske Råd anser også en passende ramme for energibeskatningen for påkrævet og opfordrer Rådet (økonomi og finans) til hurtigt at nå frem til en afgørelse. Det Europæiske Råd noterer sig det kommende formandskabs initiativ om at styrke udviklingen inden for Fællesskabets klimaktiviteter.

32. Det Europæiske Råd noterer sig Europa-Kommissionens rapport om integrering af miljø-aspekter på alle relevante politikområder samt de fremskridt, der er gjort i Rådet siden Wien. Det bekræfter, at det har til hensigt at gennemgå de samlede fremskridt på mødet i december 1999 i Helsingfors og erindrer om de ønskede rapporter. Det opfordrer Rådet (almindelige anliggender, økonomi og finans samt fiskeri) til at aflægge rapport til det i 2000 om integreringen af miljøhensyn og bæredygtig udvikling på de respektive politikområder.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

33. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 1999 og Økofin-Rådets afgørelse af 25. maj 1999 vedrørende oprettelsen af det nye Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Navnlig glæder det sig over det forbilledlige, tætte og konstruktive samarbejde mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som gjorde det muligt at skabe det retlige grundlag i løbet af kort tid, således at kontoret kunne begynde sit arbejde som planlagt den 1. juni 1999. Dermed blev der tillige rettidigt givet det politiske signal, at EU også er handlekraftig i sin kamp mod svig, korruption og dårlig forvaltning.
34. Kontoret skal udstyres med det nødvendige personale og de nødvendige finansielle midler, således at det i de europæiske skatteyderes interesse kan sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Kun således kan man føre en effektiv kamp mod misbrug af støttemidler og uregelmæssigheder i medlemsstaterne og inden for EU's institutioner og organer, og kun således kan borgernes tillid til de berørte nationale og europæiske myndigheder genoprettes.

35. Det Europæiske Råd fastslår med tilfredshed, at foruden de nævnte institutioner har også de fleste andre organer, kontorer og agenturer, der er opstået på grundlag af fællesskabstraktaterne, uden tøven erklæret sig parat til at lade sig underkaste en eventuel intern undersøgelse ved Kontoret for Bekæmpelse af Svig. Det anser det for principielt ønskeligt, at alle fællesskabsorganer tilslutter sig denne interinstitutionelle ordning, og beder derfor EF-Domstolen, Den Europæiske Revisionsret, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Investeringsbank om så hurtigt som muligt at undersøge, på hvilke betingelser kontoret kan foretage interne undersøgelser også hos dem, og hvordan samarbejdet med kontoret i øvrigt kan foregå.

År 2000-computerproblemet

36. Det Europæiske Råd henviste på sine møder i Cardiff og Wien til de edb-problemer, som årtusindskiftet kan medføre, og opfordrede indtrængende medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger med henblik på at begrænse eventuelle forstyrrelser til et minimum. Der er allerede gjort et vigtigt arbejde på dette punkt. I betragtning af det forestående årtusindskifte opfordrer Det Europæiske Råd Kommissionen til at øge sine bestræbelser og indkalde en gruppe på højt plan, der kan fremlægge forslag til de strategiske afgørelser, der måtte være nødvendige i Den Europæiske Union for at sikre, at afgørende infrastrukturer kan køre videre uden problemer, hvis der skulle opstå edb-problemer i forbindelse med årtusindskiftet. Det Europæiske Råd opfordrer endvidere Kommissionen til at indsamle oplysninger om de forebyggende foranstaltninger, der er truffet verden over, og stille disse til rådighed for offentligheden.

Transportsikkerhed

37. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet (transport) til på baggrund af de tragiske tunnelulykker i Europa at behandle emnet tunnelsikkerhed, herunder transport af farligt gods, med henblik på snarest muligt at forelægge henstillinger vedrørende forbedring af sikkerheden samt videreudvikling af fælles højere sikkerhedsnormer i hele Europa.

Regionerne i den yderste periferi

38. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 1999 at forelægge Rådet en rapport, hvori den foreslår en pakke af foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 299, stk. 2, vedrørende regionerne i den yderste periferi.

IV. VIDEREUDVIKLING AF DEN EUROPÆISKE UNION

39. I de forløbne måneder er der sket væsentlige fremskridt på Den Europæiske Unions vej ind i det 21. århundrede: Med enigheden om Agenda 2000 er der vedtaget en række reformer, der er nødvendige i forbindelse med udvidelsen, og EU's finansielle ramme for de næste syv år er blevet sikret.
40. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed de fremskridt, der er gjort i gennemførelsen af Agenda 2000 siden Det Europæiske Råd i Berlin, navnlig gennem vedtagelsen af de relevante retsakter samt indgåelsen af den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin. Det opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at forelægge et udkast til en ny afgørelse om egne indtægter, således at denne som forudset i konklusionerne fra Berlin kan træde i kraft i begyndelsen af 2002.
41. Til europæisk forening hører også bevidstheden om kulturel samhørighed. Derfor fremmer Den Europæiske Union kulturelt samarbejde og kulturudveksling. Det gælder om at bevare og fremme de europæiske kulturers mangfoldighed og dybde. Det Europæiske Råd glæder sig derfor over, at der er opnået enighed om de centrale aktioner inden for europæisk kultur-fremme i de næste år, nemlig "Den Europæiske Kulturhovedstad" og det nye rammeprogram for kulturfremme "Kultur 2000". Det Europæiske Råd støtter fremme af kulturprojekter inden for strukturfondenes rammer, såfremt de bidrager til at skabe varige arbejdspladser.
42. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med, at navnlig forbedring af kendskabet til de europæiske folkeslags kultur og historie fremmes i rammeprogrammet for kultur, og at bogen som kulturgode indtager en vigtig rolle, hvilket Rådet bekræftede i en resolution af 8. februar 1999.

Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed

43. Det Europæiske Råd erindrer om den handlingsplan om oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som det godkendte i Wien, og opfordrer institutionerne til sørge for en hurtig gennemførelse af denne handlingsplan. Det udtrykker tilfredshed med, at Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning om handlingsplanen fra Wien, og at det på en konference den 22.-23. marts 1999 med parlamentsmedlemmer fra medlemsstaterne lagde behørig vægt på dette emne. Under hensyntagen til resultaterne af denne konference vil Det Europæiske Råd på sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 fastlægge de politiske retningslinjer for den fremtidige politik for retlige og indre anliggender.

Et charter om grundlæggende rettigheder i EU

44. Det Europæiske Råd har den opfattelse, at de grundlæggende rettigheder, der gælder på EU-plan, på dette tidspunkt af EU's udvikling nu bør sammenfattes i et charter og derigennem gøres synligere.
45. Det har i den forbindelse truffet den afgørelse, der følger i bilag IV. Det kommende formandskab anmodes om at skabe forudsætninger for gennemførelsen af denne afgørelse inden Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999.

Menneskerettigheder

46. Det Europæiske Råd noterer sig formandskabets interimrapport om menneskerettigheder. Det tilskynder til, at det undersøges, om der bør oprettes et EU-agentur for menneskerettigheder og demokrati.

Institutionernes funktionsmåde

47. Det Europæiske Råd understreger den betydning, det tillægger den interne reform og moderniseringen af Kommissionen og den europæiske offentlige tjeneste. Det påskønner de foranstaltninger, som den fungerende Kommission har truffet. Det udtrykker tilfredshed med, at den nyudpegede formand for Kommissionen har til hensigt at gennemføre de gennemgribende reformer, der er nødvendige for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver effektivt inden for en struktur, der bygger på samordning og samarbejde.
48. Det Europæiske Råd vil arbejde snævert sammen med den kommende formand for Kommissionen og støtte ham i at skabe en Kommission, der udmærker sig ved forbedret forvaltning i finans- og personaleanliggender, de højeste krav til integritet og åbenhed og en slank forvaltning med en klar fordeling af beføjelser og ansvar. I den forbindelse bør strukturen og opgavefordelingen i den nye Kommission tage hensyn til de nye krav og nødvendigheden af en ægte reform. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på, at den nyudpegede formand for Kommissionen med henblik herpå vil forelægge konkrete forslag til reformer i begyndelsen af 2000.
49. Det Europæiske Råd erindrer om, at metoden for tilpasning af vederlag og pensioner udløber den 30. juni 2001. Det hilser med tilfredshed, at Kommissionen har til hensigt i god tid forinden at fremlægge relevante reformforslag og samtidig agter at redegøre for, hvordan den forestiller sig en reform af personalepolitikken.
50. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med, at Rådets generalsekretær har fremlagt rapporten om arbejdsgangen i Rådet i en udvidet Union. Det opfordrer Rådet (almindelige anliggender) til under hensyntagen til denne rapport at forelægge konkrete forslag til forbedring af Rådets arbejdsgang med henblik på udvidelsen inden Det Europæiske Råds møde i Helsingfors.
51. Det Europæiske Råd anmoder det nye Europa-Parlament om meget hurtigt at afslutte behandlingen af spørgsmålet om statuten for Europa-Parlamentets medlemmer.

Regeringskonference om de institutionelle spørgsmål

52. For at sikre, at Den Europæiske Unions institutioner kan arbejde effektivt også efter udvidelsen, har Det Europæiske Råd bekræftet, at det har til hensigt i begyndelsen af 2000 at indkalde til en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer med henblik på at løse de institutionelle spørgsmål, der ikke blev løst i Amsterdam, og som skal løses inden udvidelsen. Konferencen skal afsluttes, og der skal opnås enighed om de nødvendige traktatændringer i slutningen af 2000.

53. Regeringskonferencens opgave omfatter i henhold til Amsterdam-traktatens protokol om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union samt de hertil afgivne erklæringer følgende emner:

- Europa-Kommissionens størrelse og sammensætning
- stemmewægtingen i Rådet (nye stemmewægte, indførelse af dobbelt flertal, antal stemmer for kvalificeret flertal)
- spørgsmålet om den eventuelt udvidede anvendelse af afstemninger med kvalificeret flertal i Rådet.

Endvidere kunne man behandle yderligere nødvendige traktatændringer, i det omfang de vedrører de europæiske institutioner i tilknytning til ovennævnte emner og opstår som led i gennemførelsen af Amsterdam-traktaten.

54. Det Europæiske Råd pålægger det kommende formandskab på eget ansvar at udarbejde en udførlig rapport til Det Europæiske Råd i Helsingfors, der klarlægger og opregner mulige løsninger på de problemer, der skal løses. I den forbindelse tager formandskabet hensyn til indkomne forslag fra medlemsstaterne, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet. Derudover kan formandskabet undersøge spørgsmålet om yderligere høring. Der skal afholdes passende drøftelser med ansøgerlandene inden for de eksisterende fora.

Fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik

55. Det Europæiske Råd har fortsat sine drøftelser om en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik og afgivet vedlagte erklæring om styrkelse af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Det påskønner det arbejde, som det tyske formandskab har gjort, og godkender den i bilag III gengivne rapport fra formandskabet som grundlag for det fremtidige arbejde. Det Europæiske Råd anmoder det kommende formandskab om at fortsætte arbejdet med henblik på at forelægge en ny rapport for Det Europæiske Råd på mødet i Helsingfors.
56. Det Europæiske Råd anmoder Rådet (almindelige anliggender) om indgående at drøfte alle sikkerhedsaspekter med henblik på at styrke og forbedre samordningen af EU's og medlemsstaternes ikke-militære krisereaktionsinstrumenter. Drøftelserne kunne omfatte muligheden for en stand-by-kapacitet, hvor medlemsstaternes civile ressourcer og ekspertise slås sammen, som supplement til andre initiativer inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Udvidelsesprocessen

57. Det Europæiske Råd fastslår med tilfredshed, at tiltrædelsesforhandlingerne er præget af øget dynamik, og at forhandlingerne er på rette vej. Det ser med tilfredshed på de positive resultater af anden runde af substansforhandlingerne i første halvår af 1999 med Estland, Polen, Slovenien, Tjekkiet, Ungarn og Cypern om en række vigtige og komplekse kapitler. Det Europæiske Råd understreger, at det er besluttet på også videre frem at opretholde forhandlingsdynamikken. Med henblik herpå vil Den Europæiske Union så tidligt som muligt næste år indlede forhandlinger om alle forhandlingskapitler.
58. Det Europæiske Råd glæder sig over, at den analytiske gennemgang af EU-retten med Bulgarien, Letland, Litauen, Rumænien og Slovakiet nu er gået fra den multilaterale fase ind i den afgørende bilaterale fase, hvilket gør det muligt for disse lande at fremskynde forberedelsen af medlemskab. Det Europæiske Råd vil på mødet i Helsingfors gennemgå ansøgerlandenes fremskridt og drage de nødvendige konklusioner heraf.

59. Det understreger endnu en gang, hvad Det Europæiske Råd i Luxembourg besluttede, nemlig at beslutninger om indledning af yderligere forhandlinger kun kan træffes på grundlag af de kriterier, som Det Europæiske Råd fastlagde i København. Samtidig understreger det betydningen af tiltrædelsesperspektiverne også for de ansøgerlande, som der endnu ikke forhandles med. Af denne grund anmoder det Kommissionen om som led i sine næste fremskridtsrapporter at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan hjælpe med til at konkretisere disse perspektiver for alle ansøgerlandene. Det Europæiske Råd hilser med tilfredshed de stadige fremskridt i ansøgerlandene og tilskynder dem til at fortsætte deres reformer og tilpasningsbestræbelser.
60. Det Europæiske Råd fremhæver betydningen af høje standarder for den nukleare sikkerhed i Central- og Østeuropa. Det understreger, hvor stor vægt det tillægger dette spørgsmål i forbindelse med EU's udvidelse, og opfordrer Kommissionen til at behandle det indgående i de næste periodiske rapporter om ansøgerlandenes fremskridt mod tiltrædelse, der skal forelægges i efteråret 1999.
61. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med, at den analytiske gennemgang af EU-retten med Malta nu kan indledes på grundlag af Kommissionens ajourførte udtalelse om Maltas tiltrædelsesansøgning. Kommissionen vil i god tid inden Det Europæiske Råds møde i Helsingfors forelægge en rapport om Maltas fremskridt med henblik på tiltrædelse, der sammen med de tilsvarende rapporter om de øvrige ansøgerlande kommer til at danne grundlag for eventuelle beslutninger, som Det Europæiske Råd skal træffe i Helsingfors.

V. FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Kosovo

62. Det Europæiske Råd vedtog en erklæring om Kosovo, der er vedlagt som bilag.

Det vestlige Balkan

63. Den Europæiske Union har under hele krisen spillet en fremtrædende rolle i bestræbelserne på at lette de vanskelige vilkår for flygtninge og fordrevne. Det Europæiske Råd bekræfter igen, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater er rede til fortsat at gøre deres yderste for at støtte landene i regionen og de humanitære hjælpeorganisationer i deres vigtige humanitære opgave. I den forbindelse udtrykker det tilfredshed med den ekstraordinært store indsats, der ydes af landene i regionen, navnlig Albanien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, for at give de fordrevne midlertidig beskyttelse og husly til trods for, at det er en alvorlig økonomisk og social byrde for dem.
64. Det Europæiske Råd fremhæver, at EU er fast besluttet på, at der skabes stabilitet i regionen, og at den har forpligtet sig til at støtte landene i regionen og hjælpe dem med at bære den byrde, Kosovo-krisen har lagt på dem. Det Europæiske Råd minder om tilsagnet om en finansiel bistandspakke på 100 mio. EUR til landene i regionen.
65. Det Europæiske Råd gentager Den Europæiske Unions tilsagn om at ville spille en ledende rolle i genopbygningsbestræbelserne i Kosovo og opfordrer andre bidragydere til at yde et betragteligt bidrag til genopbygningsbestræbelserne. Med henblik herpå bør der i overgangsperioden oprettes en klar og effektiv administration af provinsen inden for rammerne af den politiske løsning. Denne administration, som kunne ledes af Den Europæiske Union, skal have den nødvendige bemyndigelse og evne til at handle som det internationale samfunds partner og således muliggøre en effektiv genopbygnings- og rehabiliteringsproces.

66. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde forslag vedrørende tilrettelæggelsen af den påtænkte bistand til genopbygningen, især for så vidt angår tilvejebringelsen af egnede midler og mekanismer og de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer til gennemførelsen af processen.
67. Det Europæiske Råd er sig bevidst, at det kræver en ganske særlig indsats at genopbygge regionen efter krisens afslutning, samt at det er nødvendigt hurtigt at træffe de mest hensigtsmæssige foranstaltninger, og det opfordrer Kommissionen til inden udgangen af juni at udarbejde forslag med henblik på oprettelsen af etagentur, der skal have til opgave at gennemføre Fællesskabets genopbygningsprogrammer. Rådet, Europa-Parlamentet og Revisionsretten opfordres til at gøre deres yderste for, at detteagentur kan blive operationelt, inden sommeren er omme.
68. På baggrund af de forudseelige behov opfordrer Det Europæiske Råd Kommission til snarest at fremsætte forslag om yderligere menneskelige og finansielle ressourcer til flygtningehjælp og flygtningenes tilbagevenden og herunder i givet fald om anvendelse af den eksisterende reserve på 196 mio. EUR på Det Europæiske Fællesskabs nuværende budget, om overførsel af midler fra andre budgetposter eller om et tillægsbudget for 1999. Der vil skulle findes passende løsninger for de følgende år.
69. Det Europæiske Råd ser frem til at vedtage en fælles strategi over for det vestlige Balkan i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Wien og anmoder Rådet om at fortsætte med at fremskynde de nødvendige forberedelser.
70. Det Europæiske Råd bekræfter Den Europæiske Unions holdning med hensyn til sportsarrangementer med Forbundsrepublikken Jugoslavien. Rådet vil behandle denne sag på ny efter vedtagelsen af en FN-Sikkerhedsrådsresolution.

Stabilitetspagt for Sydøsteuropa

71. Det Europæiske Råd udtrykker sin store tilfredshed med de fremskridt, der er gjort for at udarbejde en stabilitetspagt for Sydøsteuropa, og ser frem til, at der hurtigt bliver opnået enighed på det planlagte ministermøde den 10. juni i Köln. Stabilitetspagten vil medvirke til at øge freden, stabiliteten og velstanden i landene i regionen og samarbejdet mellem dem. Forbundsrepublikken Jugoslaviens deltagelse i denne proces vil blive taget op, når tiden er inde, dvs. når landet har opfyldt de betingelser, som det internationale samfund har fastlagt for Kosovo. Løsningen af Kosovo-krisen er en absolut forudsætning. Endvidere minder Det Europæiske Råd om, at det er nødvendigt, at der sker fremskridt inden for de demokratiske frihedsrettigheder og respekten for mindretallets rettigheder.
72. Det Europæiske Råd bekræfter på ny, at Den Europæiske Union er rede til at bringe landene i regionen nærmere perspektivet om fuld integration i EU's strukturer. Dette skal ske gennem en ny form for aftalemæssig forbindelse, der tager hensyn til hvert enkelt lands individuelle situation, herunder fremskridt i det regionale samarbejde, og med mulighed for medlemskab af Den Europæiske Union på grundlag af Amsterdam-traktaten, når de kriterier, der blev fastlagt på Det Europæiske Råd i juni 1993 i København, er opfyldt.
73. Den Europæiske Union vil gøre sit yderste for at støtte Republikken Montenegro under dens demokratiske regering og lade den være omfattet af stabilitetspagtsprocessen allerede fra starten.
74. Det Europæiske Råd understreger, at det er fast besluttet på, at Den Europæiske Union skal spille en ledende rolle i gennemførelsen af stabilitetspagten. Det opfordrer Rådet og Kommissionen til at prioritere vedtagelsen af de nødvendige gennemførelsesbestemmelser. Den Europæiske Union vil aktivt bistå landene i regionen i deres bestræbelser på at nå målene i stabilitetspagten. I kraft af sin ledende rolle vil Den Europæiske Union udpege den særlige koordinator for stabilitetspagten efter samråd med den fungerende formand for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og andre deltagere.

75. Det Europæiske Råd noterer sig Kommissionens og Verdensbankens bestræbelser på at udvikle en sammenhængende international bistandsstrategi og på hurtigt at forberede en donor-konferenceproces for Sydøsteuropa på grundlag af en fælles, realistisk vurdering af de finansielle midler til den økonomiske genopbygning af regionen på mellemlang og lang sigt.
76. Det Europæiske Råd bekræfter, at det er rede til at bidrage betydeligt til disse genopbygningsbestræbelser, og opfordrer andre donorer til at bidrage substantielt hertil.
77. Det Europæiske Råd fremhæver på ny vigtigheden af en effektiv koordinering mellem Kommissionen, de internationale finansielle institutioner og bilaterale donorer. I den forbindelse skal den særlige koordinator for stabilitetspagten spille en fremtrædende rolle.

Fælles strategi over for Rusland

78. Det Europæiske Råd har vedtaget Den Europæiske Unions fælles strategi over for Rusland. Denne første fælles strategi skal styrke det strategiske partnerskab mellem Rusland og Den Europæiske Union, der er af så afgørende betydning for opretholdelsen af fred og sikkerhed i Europa og i verden og for, at man kan klare de fælles udfordringer i Europa. Med henblik herpå imødeser Den Europæiske Union forventningsfuldt samarbejdet med et Rusland, der i stigende grad er kendetegnet ved åbenhed, pluralisme, demokrati og stabilitet og ved retsstaten som fundament for en blomstrende markedsøkonomi. Dette samarbejde styrker partnerskabet mellem Den Europæiske Union og Rusland og giver det et perspektiv, der rækker langt ind i det næste århundrede.
79. Med vedtagelsen af denne fælles strategi anvendes dette vigtige nye instrument i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der er indført med Amsterdam-traktaten, for første gang få uger efter denne traktats ikrafttræden. Gennem indførelsen af flertalsafgørelser, der bliver mulige på grundlag heraf, styrker den fælles strategi solidariteten i og effektiviteten af EU's, Kommissionens og medlemsstaternes optræden.

Andre fælles strategier

80. Det Europæiske Råd henviser på ny til, at det på mødet i Wien opfordrede Rådet til også at udarbejde fælles strategier over for Ukraine og Middelhavsområdet - under særlig hensyntagen til Barcelona-processen og fredsprocessen i Mellemøsten - samt over for det vestlige Balkan. I de seks måneder, der er forløbet siden mødet i Wien, har det på forskellige måder igen vist sig tydeligt, hvilken betydning de nævnte regioner har for Den Europæiske Union, ikke blot som partnere i EU's tredjelandsforbindelser, men også i forbindelse med stabiliteten og sikkerheden på vort kontinent og i de umiddelbart tilgrænsende områder. Den Europæiske Union har ikke kun et særligt ansvar, den befinder sig også i en særlig position til at arbejde sammen med alle sine naboer i et snævert partnerskab om virkeliggørelsen af disse mål som supplement til den fælles strategi over for Rusland. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på det hidtil udførte forberedende arbejde og opfordrer Rådet til hurtigt at fortsætte arbejdet med de tre andre fælles strategier, der blev besluttet i Wien, for snarest muligt at kunne afslutte hver enkelt af dem. Når der fastlægges yderligere emneområder for fælles strategier, bør der også overvejes sådanne emner som menneskerettigheder og demokrati.

Ukraine

81. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på det stadig større samarbejde med Ukraine inden for rammerne af den partnerskabs- og samarbejdsaftale, som trådte i kraft i marts 1998, og som har skabt en ny kvalitet i forbindelserne. Det gælder om at udnytte denne aftales store potentiale fuldt ud og dermed bringe Ukraine tættere på Den Europæiske Union. Det opfordrer Ukraine til konsekvent at fortsætte sin reformpolitik og lover det sin vedvarende støtte hertil.
82. Det Europæiske Råd minder om aftalememorandummet mellem G7 og Ukraine om lukningen af Tjernobyl-kraftværket. Det understreger nødvendigheden af at gøre alt, hvad der er muligt, for at få værket lukket i 2000 som aftalt, og opfordrer det internationale samfund til at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan bevirke, at følgerne af en lukning af Tjernobyl-kraftværket bliver til at bære for Ukraine.

83. Det Europæiske Råd understreger den centrale betydning, det tillægger Den Europæiske Unions fælles strategi for videreudviklingen af det allerede tætte net af forbindelser mellem Den Europæiske Union og Ukraine.

Transatlantiske forbindelser

84. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på det snævre transatlantiske samarbejde om vigtige internationale emner som f.eks. Kosovo-krisen. Topmødet mellem Den Europæiske Union og Canada den 17. juni og mellem Den Europæiske Union og USA den 21. juni giver mulighed for yderligere at uddybe de transatlantiske forbindelser, der er afgørende for den internationale stabilitet, og for at sikre, at problemer i de gensidige forbindelser løses på en for begge parter tilfredsstillende måde. I den forbindelse er Det Europæiske Råd overbevist om, at der skal gøres en yderligere indsats på begge sider for bl.a. gennem oprettelsen af et effektivt system for hurtig varsling at forhindre, at de mange bilaterale handelstvister med omfattende konsekvenser skader det generelle klima i de bilaterale forbindelser. Inddragelsen af de mennesker og organisationer, der berøres af de politiske afgørelser, i den transatlantiske dialog kommer i den forbindelse til at spille en stadig vigtigere rolle. Det Europæiske Råd understreger betydningen af den transatlantiske handlingsplan og i den sammenhæng det transatlantiske økonomiske partnerskab.

Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Japan

85. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med det tætte samarbejde mellem Den Europæiske Union og Japan, især for så vidt angår den politiske dialog og de bilaterale og multilaterale økonomiske forbindelser. Topmødet mellem Den Europæiske Union og Japan den 20. juni vil bidrage til en yderligere uddybning af det tætte samarbejde. Japan er for Den Europæiske Union en særlig vigtig politisk og økonomisk samarbejdspartner i Asien. Det Europæiske Råd understreger derfor Den Europæiske Unions og Japans fælles interesse i fred, stabilitet og velstand i Asien, i Europa og i hele den øvrige verden.

Mellemøsten

86. Det Europæiske Råd bekræfter efter valget i Israel den erklæring, det afgav i Berlin (den 25. marts 1999), idet det understreger betydningen af, at der findes en forhandlingsløsning i Mellemøsten. Det opfordrer såvel den israelske som den palæstinensiske part til fuldt og øjeblikkeligt at gennemføre Wye River-memorandummet og til snarest muligt at genoptage forhandlingerne om den endelige status med henblik på at skabe samlet, retfærdig og varig fred i området.
87. Det Europæiske Råd glæder sig endvidere over, at den nyvalgte israelske premierminister vil genoptage forhandlingerne med palæstinenserne og med Syrien, og bifalder i den forbindelse premierministerens planer om at nå frem til en hurtig løsning for de israelske troppers tilbagetrækning fra Libanon. Det Europæiske Råd støtter desuden fredsprocessens multilaterale dimension og tilskynder arbejdsgrupperne til målrettet at arbejde for en udbygning af samarbejdet og integrationen i området. Det Europæiske Råd bekræfter på ny, at Den Europæiske Union er fast besluttet på at udfylde sin rolle i fredsprocessen fuldt ud, og påskønner det arbejde, som EU's særlige udsending, Miguel Moratinos, udfører.

Euro-Middelhavs-partnerskabet

88. Det Europæiske Råd glæder sig over resultaterne af den tredje Euro-Middelhavs-konference i Stuttgart den 15.-16. april 1999. Det Europæiske Råd anerkender, at det på et politisk set meget vanskeligt tidspunkt for området er lykkedes at bekræfte alle deltageres uindskrænkede tilslutning til de mål og principper, der er fastsat i Barcelona-erklæringen, og tilføre partnerskabet betydelig fremdrift i retning af en yderligere udbygning på alle tre områder. Det opfordrer Rådet og Kommissionen til aktivt at gennemføre de beslutninger i praksis, der blev truffet i Stuttgart, og som navnlig tager sigte på at forbedre det intraregionale samarbejde på alle de områder, der er omfattet af partnerskabet, og på at styrke deltagelsen af aktører uden for centralregeringen.

Latinamerika og Caribien

89. Det Europæiske Råd glæder sig meget over afholdelsen af det første topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra Den Europæiske Unions medlemsstater og landene i Latinamerika og Caribien den 28.-29. juni 1999 i Rio de Janeiro. Med denne historiske begivenhed, som understreger de udmærkede og tætte forbindelser mellem de to regioner, lægges grunden til et nyt strategisk partnerskab, der skal føre til en uddybning af den gensidige forståelse mellem vore regioner på det politiske, økonomiske og kulturelle område.
90. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed den igangværende forhandlingsproces med Mexico og håber, at der kan opnås enighed snarest muligt og under alle omstændigheder inden årets udgang.
91. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på Rådets beslutning om at afsætte 250 mio. EUR til finansiering af en genopbygnings- og rehabiliteringsplan i Mellemamerika og pålægger Kommissionen snarest muligt at iværksætte denne plan.

Den nordlige dimension

92. Det Europæiske Råd betragter de retningslinjer for en nordlig dimension i Den Europæiske Unions politikker, som Rådet har vedtaget, som et egnet grundlag for at give Den Europæiske Union en tydeligere profil i regionen. Det ser med tilfredshed på, at det kommende formandskab vil afholde en ministerkonference om den nordlige dimension den 11.-12. november 1999. Konceptet vedrørende den nordlige dimension tager sigte på - i samarbejde med landene i regionen - at højne velstanden, konsolidere sikkerheden og beslutsomt imødegå farer som miljøforurening, nukleare risici og grænseoverskridende organiseret kriminalitet. Det Europæiske Råd finder, at man efter konferencen i november bør undersøge muligheden af at udarbejde en handlingsplan med henblik på at opfylde disse mål. Med vedtagelsen af retningslinjerne er tiden nu inde til i højere grad at inddrage de berørte ansøgerlande, Den Russiske Føderation samt Norge og Island i den videre udformning af samarbejdet.

Transkaukasus-topmødet

93. Det Europæiske Råd understreger den betydning, som det transkaukasiske område har for stabiliteten i grænseområdet mellem Europa og Asien, og anerkender de fremskridt, der er opnået i forbindelserne. Det Europæiske Råd forventer, at Den Europæiske Unions møde med de tre transkaukasiske præsidenter den 22. juni i Luxembourg i forbindelse med partnerskabs- og samarbejdsaftalens ikrafttræden vil tilføre Den Europæiske Unions fremtidige forbindelser med Armenien, Aserbajdsjan og Georgien fornyet fremdrift. Det Europæiske Råd er overbevist om, at dette også vil bidrage til at lette det regionale samarbejde og dermed bestræbelserne på at nå frem til varige løsninger på vedholdende konflikter i området.

Østtimor

94. Det Europæiske Råd udtrykker stor tilfredshed med undertegnelsen af New York-aftalerne om Østtimor, der baner vejen for en retfærdig løsning af en langvarig international konflikt gennem høringer med henblik på at fastslå Østtimors befolknings frie vilje. Det giver udtryk for sin påskønnelse af den vellykkede indsats, som FN's generalsekretær og parterne har ydet for at nå dette historiske resultat.
95. Det Europæiske Råd deler den dybe bekymring, som FN's generalsekretær har givet udtryk for i sin rapport til Sikkerhedsrådet om den spændte og ustabile situation, der fortsat hersker på Østtimor.
96. Det Europæiske Råd udtrykker på ny sin støtte til FN's generalsekretærs forslag om at etablere en FN-mission på Østtimor (UNAMET), der skal organisere høringsprocessen. Det anmoder Rådet om at undersøge muligheden for at sende et europæisk observatørhold til Østtimor i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen om de nærmere betingelser for høringsprocessen.

Macao

97. Det Europæiske Råd forventer, at afslutningen af overgangsprocessen i Macao vil forløbe i den samme positive ånd, som har kendetegnet hele processen. Det Europæiske Råd nærer tillid til, at en fuldstændig gennemførelse af den fælles kinesisk-portugisiske erklæring fra 1987 vil sikre en harmonisk overdragelse af ansvaret den 20. december 1999, og er af den opfattelse, at den høje grad af selvbestemmelse for det kommende særlige administrative område og kontinuiteten med hensyn til Macaos særlige sociale, økonomiske, juridiske og kulturelle identitet udgør grundlaget for områdets stabilitet og velstand.
98. Det Europæiske Råd nærer tillid til, at forbindelserne og samarbejdet mellem EU og Macao vil blive styrket, og at dette vil bidrage positivt til områdets videre udvikling.

Verdenshandelsorganisationen (WTO)

99. Det Europæiske Råd tillægger en styrkelse af det multilaterale handelssystem stor betydning og understreger, at en yderligere liberalisering af den multilaterale samhandel er det bedste middel til at tage de udfordringer op, som er en følge af de hastige og vidtrækkende økonomiske forandringer og den tiltagende globalisering.
100. Det Europæiske Råd går stærkt ind for, at der på den tredje WTO-ministerkonference i Seattle i slutningen af 1999 tages skridt til at indlede en ny omfattende forhandlingsrunde i WTO-regi, der skal påbegyndes i 2000 og om muligt afsluttes i løbet af tre år. Forhandlinger, der vedrører en lang række emner, herunder arbejdstagerrettigheder, miljø, udvikling og åbenhed, er den bedst egnede strategi, hvis der skal opnås væsentlige og afbalancerede resultater til gavn for alle WTO-medlemmer.
101. I betragtning af de vækstmuligheder, der er forbundet med samhandelen, anser Det Europæiske Råd en stærkere integration af udviklingslandene i verdenshandelen for at være afgørende og er derfor parat til at tilbyde disse lande forbedret markedsadgang.

102. Det Europæiske Råd bifalder, at flere lande tiltræder WTO. Det anerkender i høj grad Kinas og Ruslands hidtidige bestræbelser med henblik på tiltrædelse af WTO og opfordrer Rådet og Kommissionen til at støtte Kinas snarlige tiltrædelse på grundlag af en rimelig afvejning af interesser og fremme de russiske bestræbelser på at tilpasse sig kravene til medlemskab af WTO.
-

**BILAG TIL
FORMANDSKABETS KONKLUSIONER**

**DET EUROPÆISKE RÅD I KÖLN
DEN 3. OG 4. JUNI 1999**

Side

BILAG I	Det Europæiske Råds resolution og rapport om den europæiske beskæftigelsespagt	3
BILAG II	Den Europæiske Unions fælles strategi over for Rusland.....	14
BILAG III	Erklæring fra Det Europæiske Råd og formandskabets rapport om styrkelse af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik	33
BILAG IV	Det Europæiske Råds afgørelse om udarbejdelse af et charter om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder.....	43
BILAG V	Det Europæiske Råds erklæring om Kosovo	44
BILAG VI	Dokumenter forelagt for Det Europæiske Råd i Köln.....	45

**DET EUROPÆISKE RÅDS RESOLUTION
OM DEN EUROPÆISKE BESKÆFTIGELSESPAGT**

**Tættere samarbejde for at fremme beskæftigelsen
og de økonomiske reformer i Europa**

På mødet i Köln den 3.-4. juni 1999 har Det Europæiske Råd -

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Wien, navnlig om udformningen af en europæisk beskæftigelsespagt,

som henviser til resolutionen fra Det Europæiske Råd i Luxembourg om samordningen af den økonomiske politik i ØMU'ens tredje fase,

som henviser til resolutionerne fra Det Europæiske Råd i Amsterdam om stabilitets- og vækstpagten og om vækst og beskæftigelse,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Luxembourg om beskæftigelse,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Cardiff om økonomiske reformer og sunde offentlige finanser som grundlag for vækst, velstand og beskæftigelse, og

som godkender formandskabets rapport af 31. maj 1999 om den europæiske beskæftigelsespagt: tættere samarbejde for at fremme beskæftigelsen og de økonomiske reformer i Europa, herunder tillægget "Ungdom og Europa - Vor fremtid" –

vedtaget følgende resolution:

I. Øget beskæftigelse har førsteprioritet

1. Det Europæiske Råd finder, at høj beskæftigelse er nøglen til større økonomisk velfærd, social retfærdighed og sammenhængskraft. Bekæmpelsen af den alt for høje arbejdsløshed er derfor det vigtigste mål for vor økonomiske og sociale politik. Opnåelse af øget beskæftigelse i det indre marked afhænger af en forbedring af de underliggende makroøkonomiske betingelser, af arbejdsstyrkens beskæftigelsesegnethed og kvalifikationer, af velfungerende arbejdsmarkeder og af effektive, konkurrenceprægede markeder for varer, tjenesteydelser og kapital i medlemsstaterne og i Fællesskabet. Indførelsen af euroen har betydet en væsentlig forbedring af betingelserne for øget vækst og beskæftigelse. For at drage fuld nytte af dette potentiale og opnå mere dynamisk vækst og øget beskæftigelse samtidig med, at prisstabiliteten bevares, må strategien for fremme af investeringer og nyskabelse styrkes. Med henblik herpå forpligter Det Europæiske Råd sig til at øge bestræbelserne i medlemsstaterne og til et tættere samarbejde i Den Europæiske Union. Dette er målene med den europæiske beskæftigelsespagt, som Det Europæiske Råd ser som grundlaget for og rammen om en holdbar proces for øget vækst og beskæftigelse, og som er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, det vigtigste instrument for samordning af den økonomiske politik i Fællesskabet. Med denne politik yder Unionen samtidig et positivt bidrag til løsning af problemerne i verdensøkonomien.
2. Samordningen af beskæftigelsesstrategien og de økonomiske reformer suppleres med den makroøkonomiske dialog som den europæiske beskæftigelsespagts tredje søjle. Dette nye element skal forbedre betingelserne for en kooperativ makroøkonomisk policy mix, der er vækst- og beskæftigelsesorienteret samtidig med, at den bevarer prisstabiliteten. Med disse tre søjler i den europæiske beskæftigelsespagt, der støtter og gensidigt styrker hinanden, forankrer Unionen sin beskæftigelsesfremmende politik i en overordnet strategi for styrkelse af en dynamisk udvikling i medlemsstaternes økonomier.
3. I de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker fastlægger medlemsstaterne og Fællesskabet hvert år hovedelementerne i deres økonomiske politik; i retningslinjerne for beskæftigelsen fastlægger medlemsstaterne og Fællesskabet hvert år hovedelementerne i den samordnede beskæftigelsesstrategi; i Cardiff-rapporterne om økonomiske reformer omtaler medlemsstaterne og Fællesskabet de økonomiske reformer, som er blevet iværksat, og angiver retningen for de fremtidige reformbestræbelser. Disse veletablerede procedurer udgør den rette kontekst med henblik på at give den europæiske beskæftigelsespagt yderligere indhold, som er afpasset efter krav, der hele tiden ændrer sig.

II. En god start for den samordnede beskæftigelsesstrategi og de økonomiske reformer

4. Det Europæiske Råd bekræfter på ny sin tilslutning til den samordnede beskæftigelsesstrategi (Luxembourg-processen) og til økonomiske reformer (Cardiff-processen). Hovedelementerne i denne strategi er bedre beskæftigelsesegner, navnlig for de arbejdstagere, der er ugunstigt stillede på arbejdsmarkedet, og hjælp til arbejdsløse, således at de kan erhverve sig den viden og de færdigheder, de har brug for, udvikling af iværksætterånden, fremme af virksomhedernes og deres ansattes evne til at tilpasse sig og forbedring af lige muligheder for mænd og kvinder. Det Europæiske Råd anser strukturreformer af markederne for arbejdskraft, varer og kapital for at være afgørende, hvis det europæiske erhvervsliv skal kunne konkurrere succesrigt på verdensmarkederne, og hvis de europæiske økonomiers vækstpotentiale skal kunne udnyttes fuldt ud. I den forbindelse ønsker Det Europæiske Råd også at understrege betydningen af en fortsat dialog mellem Rådet, Kommissionen og arbejdsmarkedets parter om den samordnede beskæftigelsesstrategi i Det Stående Udvalg for Beskæftigelse.

III. Makroøkonomisk dialog med henblik på fremme af vækst og beskæftigelse

5. For at opnå en stærk vækst i beskæftigelsen samtidig med en fortsat prisstabilitet skal finanspolitikken og den monetære politik samt lønudviklingen støtte hinanden som led i et samspil. Det Europæiske Råd opfordrer alle, der træffer beslutninger om eller påvirker den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken, til at bidrage til øget beskæftigelse på grundlag af en stærk, ikke-inflationær vækst, idet det samtidig respekterer deres uafhængighed og selvbestemmelsesret på deres egne ansvarsområder. I en makroøkonomisk dialog baseret på gensidig tillid bør der ske en passende udveksling af oplysninger og meninger om udformningen af den makroøkonomiske politik, hvis vækst- og beskæftigelsespotentialer skal forøges og udnyttes fuldt ud.
6. Ud over Luxembourg- og Cardiff-processen anser Det Europæiske Råd det for nødvendigt at indlede en regelmæssig makroøkonomisk dialog (Köln-processen) inden for rammerne af Økofin-Rådet i samarbejde med Rådet sammensat af arbejds- og socialministrene og med deltagelse af repræsentanter for begge rådssammensætninger, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og arbejdsmarkedets parter. Dialogen bør afholdes og forberedes på teknisk niveau som beskrevet i formandskabets rapport om den europæiske beskæftigelsespagt.
7. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med erklæringen fra de europæiske arbejdsmarkedsparter om den europæiske beskæftigelsespagt. Det Europæiske Råd ser desuden med tilfredshed på den vilje, arbejdsmarkedets parter og de monetære myndigheder har udtrykt til at deltage i den makroøkonomiske dialog.

RAPPORT TIL DET EUROPÆISKE RÅD OM DEN EUROPÆISKE BESKÆFTIGELSESPAGT

Tættere samarbejde for at fremme beskæftigelsen og de økonomiske reformer i Europa

I. Indledning

Højere beskæftigelse har førsteprioritet i Europa. Uden en høj grad af beskæftigelse er der i sidste instans ingen social retfærdighed eller samhørighed. For at forbedre beskæftigelsessituationen i Fællesskabet på et varigt grundlag må vi skabe betingelser for en stærk, permanent og ikke-inflationær vækst. Fjernelse af hindringer for vækst er det samme som at fjerne hindringer for beskæftigelse. Indførelsen af euroen skaber potentialet for større velfærd og vækst. Dette potentiale skal anvendes.

Med Luxembourg-processen har Den Europæiske Union gjort bekæmpelse af arbejdsløshed til en fælles sag. Vore fornyede bestræbelser bærer de første frugter. Beskæftigelsessituationen i Det Europæiske Fællesskab er forbedret betydeligt som et resultat af hurtigere vækst i 1998, og arbejdsløsheden er faldet. Som årsgennemsnit var arbejdsløshedsprocenten imidlertid fortsat 10% af den civile arbejdsstyrke. Vi må derfor ikke tillade, at vor fælles indsats svækkes; tværtimod må vi forstærke den gennem en samlet strategi, der bygger på stærk intern vækst. Målet for den europæiske beskæftigelsespagt er at bane vej for et fald i arbejdsløsheden og for vedvarende jobskabende vækst i kraft af vækstrater, der er betydelig højere end stigningen i arbejdsproduktivitet og udbud af arbejdskraft.

Som Det Europæiske Råd noterede sig på samlingen i Wien, må en politik med henblik på større beskæftigelse indgå i en samlet strategi, som omfatter makroøkonomiske politikker, der er rettet mod vækst og stabilitet, yderligere udvikling og gennemførelse af retningslinjerne for beskæftigelsen og af afgørende strukturreformer, der fremmer effektivitet og konkurrenceevne. Det Europæiske Råd i Köln bør vedtage en strategi, som imødekommer disse mål, og overbevise alle økonomiske beslutningstagere om at deltage i en europæisk beskæftigelsespagt.

II. Strategi

Den europæiske beskæftigelsespagt bør bidrage til at opnå en høj beskæftigelsesgrad i hele Europa, samtidig med at prisstabiliteten bevares. Dette indebærer en fornyet undersøgelse ikke blot af idéer, men også af individuelle politiske foranstaltninger for at konstatere, om de støtter jobskabelse eller bestående jobs konkurrenceevne. Endvidere skal der være et effektivt samspil mellem medlemsstaternes og den europæiske beskæftigelsespolitik. Tilvejebringelsen af betingelser for større beskæftigelse og vækst, som primært er et spørgsmål for medlemsstaterne, skal bygge på en europæisk strategi for strukturreformer og en afbalanceret makroøkonomisk policy mix. På denne måde anvender man bedst de rammer for en kraftigere økonomisk vækst, der er opstillet af Den Europæiske Økonomiske og Monetære Union. Der skal tages hensyn til dette, når Fællesskabets politikker og foranstaltninger vedtages og gennemføres. Specielt støtte via strukturfondene og Samhørighedsfonden, som er blevet reformeret inden for rammerne af Agenda 2000, skal støtte jobskabelse. Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 127, som ændret ved Amsterdam-traktaten, indeholder vigtige elementer i denne henseende. Kommissionens rapport "Europa som en økonomisk helhed" vil også som et vigtigt arbejdsdokument kunne bidrage til den europæiske beskæftigelsespagt.

Den europæiske beskæftigelsespagt skal tage hensyn til tre målsætninger med henblik på at fremme en stærk ikke-inflationær og jobskabende vækst:

- i videst muligt omfang gensidigt støttende samspil mellem lønudvikling, finans- og pengepolitik;
- yderligere udvikling og endnu bedre gennemførelse af den samordnede beskæftigelsesstrategi inden for rammerne af Luxembourg-processen;
- styrkelse af strukturreformerne med henblik på at forbedre konkurrenceevnen og vare-, tjenesteydelses- og kapitalmarkedernes funktionsmåde i overensstemmelse med Cardiff-processen.

Hvert af disse tre politikområder har betydning for en sammenhængende, varig og heldig beskæftigelsesstrategi, som vi må arbejde på sammen med arbejdsmarkedets parter. Aktivitetsområderne er komplementære og selvforstærkende; imidlertid kan ingen af dem erstatte hinanden:

For det første er det vigtigt at gøre den bedst mulige brug af det eksisterende produktions- og beskæftigelsespotentiale. Samtidig er det nødvendigt at opnå en høj grad af investeringer for at muliggøre varige højere vækstrater og flere arbejdspladser gennem en udvidelse af produktionskapaciteten. Dette kræver fuld udnyttelse af det beskæftigelsespotentiale, der ligger i kvindernes øgede deltagelse i arbejdsstyrken, bedre integration af lavtuddannede arbejdstagere og et makro- og mikroøkonomisk miljø, hvor yderligere investering i realkapital og menneskelig kapital giver gode resultater.

For det andet må vi arbejde sammen for at gennemføre passende arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikker, således at efterspørgslen efter arbejdskraft så nøje som muligt svarer til udbuddet.

For det tredje bidrager et højt niveau med hensyn til innovation, forskning, uddannelse og efteruddannelse, moderne infrastruktur, strukturreformer og et gunstigt økonomisk miljø for innovative virksomheder alt sammen til at tilvejebringe en høj grad af beskæftigelse med høj værditilvækst.

Det er nødvendigt permanent at indføre betingelser for en makroøkonomisk policy mix, der er skræddersyet til vækst og beskæftigelse, samtidig med at prisstabiliteten bibeholdes, og samtidigt at fremme innovation og produktivitet ved at gennemføre strukturreformer på vare-, tjenesteydelses- og arbejdsmarkederne.

Specielt med indførelsen af en fælles valuta og en fælles pengepolitik er et nyt samspil mellem nationalt plan og fællesskabsplan dukket op. Formålet med den europæiske beskæftigelsespagt er at sikre, at disse niveauer arbejder konsekvent sammen med henblik på at fremme beskæftigelsen, samtidig med at stabiliteten bibeholdes, og også at kæde en policy mix med hensyn til makroøkonomisk samarbejde, herunder en makroøkonomisk dialog (Köln-processen), den samordnede beskæftigelsesstrategi og økonomiske reformer (Luxembourg- og Cardiff-processerne) sammen. Samtidig har den fælles valuta øget Europas vægt og ansvar i verdensøkonomien. Europa må fortsætte sin indsats for at opnå et åbent handels- og finanssystem og må være konkurrencedygtig på internationalt plan.

De nødvendige instrumenter og procedurer må i vidt omfang anvendes til gennemførelse af den europæiske beskæftigelsespagt. På denne måde kan det sikres, at indsatsen på nationalt og europæisk plan passer nøje ind i hinanden og er i overensstemmelse med behandlingen af tilsvarende spørgsmål i en bredere international sammenhæng. Der er allerede opnået værdifulde erfaringer fra Luxembourg-processen og Cardiff-processen. Disse processer skal videreføres og styrkes, så strukturelle hindringer for vækst og beskæftigelse overvindes i hele Fællesskabet.

Imidlertid er det lige så vigtigt, at betingelserne for et gnidningsfrit samspil af makroøkonomiske instrumenter forbedres ved at øge udvekslingen af oplysninger og synspunkter mellem de berørte økonomiske beslutningstagere. I den forbindelse skal der udvikles et mere intensivt samarbejde for at opnå større vækst og beskæftigelse i Europa

uden at sætte Den Europæiske Centralbanks eller de nationale centralbankers uafhængighed på spil;

uden at sætte spørgsmålstejn ved arbejdsmarkedets parterers autonomi i overenskomstforhandlinger;

samtidig med at der tages hensyn til de forskellige ordninger for lønfastsættelse, idet ansvaret herfor ligger på forskellige niveauer;

samtidig med at bestemmelserne i stabilitets- og vækstpakten opfyldes;

og samtidig med at nærhedsprincippet iagttages.

III. De enkelte politikområder

1. Policy mix med hensyn til makroøkonomisk samarbejde - Köln-processen

For at opnå en stærk beskæftigelsesvækst, samtidig med at prisstabiliteten bibeholdes, er det absolut afgørende, at de makroøkonomiske instrumenter påvirker hinanden uforstyrret. En sådan policy mix giver et vigtigt grundlag for jobskabende investeringer. De forskellige områder af makroøkonomisk policy mix er indbyrdes uafhængige med hensyn til de afgørelser, der træffes i forbindelse med hvert af dem, men de påvirker hinanden gensidigt.

Af hensyn til en effektiv og afbalanceret policy mix er det vigtigt, at de forskellige områder tilrettelægges på følgende måde:

Finanspolitikken skal overholde målene i stabilitets- og vækstpagten, hvilket betyder, at det skal sikres, at budgetterne på mellemlang sigt bringes tæt på balance eller i overskud. Derudover bør de offentlige budgetter omstruktureres hen imod større investeringer og med henblik på at kunne tage de forestående udfordringer op som f.eks. den aldrende befolkning. Samtidig må man ikke tabe den makroøkonomiske udvikling af syne.

Lønningerne må holdes på en holdbar vej med en lønudvikling, som er forenelig med prisstabilitet og jobskabelse.

Pengepolitikens vigtigste prioritet er at opretholde prisstabilitet. I den forbindelse er det afgørende, at pengepolitikken understøttes af en finanspolitik og en lønudvikling af den type, der er beskrevet ovenfor. Med forbehold af målet om prisstabilitet skal pengepolitikken støtte de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til en holdbar og ikke-inflationær vækst og et højt beskæftigelsesniveau.

De overordnede retningslinjer for den økonomiske politik er det centrale instrument til samordning af den økonomiske politik i EU. Retningslinjerne kan være en passende ramme til beskrivelse af, hvorledes samspillet mellem de makroøkonomiske beslutningstagere i Europa kan forbedres på en måde, der fremmer vækst og beskæftigelse. Inden for euro-området bidrager den dialog, der finder sted i Euro 11-Gruppen, også til en afbalanceret policy mix. I en bredere international sammenhæng kan spørgsmål, der vedrører en konsekvent beskæftigelsesstrategi og dens globale økonomiske sammenhæng, bl.a. drøftes i G7-lande-gruppen (G 7) og på økonomiske topmøder.

Med henblik på en konsekvent og tilfredsstillende policy mix, er det nyttigt at have en frugtbar makroøkonomisk dialog mellem arbejdsmarkedets parter, finans- og beskæftigelsespolitiske beslutningstagere og pengepolitiske beslutningstagere inden for de eksisterende institutioner. Under denne dialog kan udgangspositionen og fremtidsudsigterne drøftes på grundlag af statistiske data og analyser, og tanker kan udveksles om, hvorledes de involverede, samtidig med deres respektive ansvar bibeholdes og deres uafhængighed bevares, mener, en policy mix, som fremmer vækst og beskæftigelse, kan gennemføres, samtidig med at prisstabiliteten bibeholdes. Det centrale problem i den europæiske beskæftigelsespagt er at etablere en sådan makroøkonomisk dialog på et fast grundlag og gøre den effektiv. Den europæiske beskæftigelsespagt bør i denne forstand forstås som en vedvarende proces.

Med hensyn til gennemførelsen af den makroøkonomiske proces, se punkt IV.

2. Samordnet beskæftigelsesstrategi i Luxembourg-processen

Samordningen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker inden for rammerne af retningslinjerne for beskæftigelsen og de nationale handlingsplaner, herunder støtteforanstaltninger og supplerende foranstaltninger på erhvervsuddannelsesområdet, er et vigtigt bidrag til højere beskæftigelse. Forbedring af beskæftigelsesegnethed, udvikling af iværksætterånd, fremme af virksomhedernes og deres ansattes tilpasningsevne samt forbedrede lige muligheder for mænd og kvinder udgør de fire søjler i denne strategi.

Forebyggende strategier frem for rent passive foranstaltninger bidrager til at forbedre arbejdsmarkedernes funktion og arbejdsstyrkens beskæftigelsesegnethed. Som en del af den europæiske beskæftigelsespagt bør livslang uddannelse derfor videreudvikles gennem videreuddannelse og kompetenceudvikling i arbejdslivet; investering i bedre kvalifikationer bør fremmes, bl.a. gennem Den Europæiske Socialfond, og der bør ydes et bidrag til at forebygge og nedbringe ungdomsarbejdsløsheden. Den store hastighed, hvormed informationssamfundet udvikler sig, og den fortsatte vækst i servicesektoren nødvendiggør en særlig indsats for at forbedre arbejdskraftens kvalifikationer. Lavt-uddannede grupper kræver særlig opmærksomhed med hensyn til uddannelse.

Ved gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og ved forelæggelsen af de nationale handlingsplaner og evalueringen af dem i den fælles rapport om beskæftigelse vil fastlæggelse og udveksling af mest velegnet praksis få en endnu mere fremtrædende plads. I relevante tilfælde kan yderligere verificerbare kvantitative mål indgå i de nationale handlingsplaner. For at en evaluering kan være meningsfuld, må der også defineres relevante indikatorer. Enhver mulighed for at skabe nye job ved ændring af arbejdstilrettelæggelsen og kortere arbejdstid bør undersøges inden for rammerne af den samordnede beskæftigelsesstrategi.

En gennemgang af skattesystemerne og de sociale ordninger med henblik på at mindske arbejdskraftomkostningerne tillægges en særlig betydning i forbindelse med en sammenhængende beskæftigelsestrategi. På den ene side er det vigtigt her at undersøge, hvorledes byrderne specielt for lavt-uddannede og lavtlønnede arbejdstagere kan begrænses. I betragtning af den gradvist aldrende befolkning bør pensionerne på den anden side holdes på et grundlag, der er kendetegnet ved ansvar over for kommende generationer.

Ungdomsarbejdsløsheden på ca. 20% er mere end dobbelt så høj som arbejdsløsheden generelt. En yderligere indsats for at mindske ungdomsarbejdsløsheden er påkrævet. Det tyske formandskab har derfor fremlagt et memorandum "Ungdom og Europa - Vor fremtid" med henblik på at forbedre beskæftigelsesudsigterne for de unge i Europa. Formålet med dette memorandum er at bidrage til at påvise den mest velegnede praksis, forbedre udbuddet af grænseoverskridende uddannelsesprogrammer, praktisk erhvervsuddannelse og basisuddannelse og at styrke foranstaltninger til arbejds- og uddannelsespraktikophold på tværs af grænserne. De unge bør være i stand til bedre at forberede sig til det i stigende grad integrerede arbejdsmarked i Europa. Det må også undersøges, hvordan udviklingen af nye tjenesteydelser og nye job, navnlig til unge, kan fremmes.

Endvidere bør der i henhold til den europæiske beskæftigelsespagt lægges vægt på foranstaltninger, der bidrager til at undgå langtidsarbejdsløshed og indfører mere fleksible ordninger med henblik på beskæftigelse af ældre arbejdstagere. Dette omfatter forbedret information og arbejdsformidling i alle arbejdsformidlinger.

Målet med aktiv og forebyggende fremme af beskæftigelsen omfatter de handicappede. Rådet har i en resolution noteret sig, at Kommissionen inden for rammerne af en sammenhængende global politik agter at forelægge et forslag til retsakt, som omfatter lige beskæftigelsesmuligheder for handicappede.

For at forbedre beskæftigelsestendenserne i Europa er det vigtigt at sikre, at der består et indbyrdes afbalanceret forhold mellem konkurrenceevne, fleksibilitet i beskæftigelsen og arbejdstagernes sociale beskyttelse. I den forbindelse er en videreudvikling af en kerne af minimumsstandarder med hensyn til social beskyttelse, der stemmer overens med EF-traktatens bestemmelser om forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, ønskelig.

Med deres aftaler om forældreorlov, deltidsbeskæftigelse og endelig om tidsbegrænsede ansættelseskontrakter har arbejdsmarkedets parter ydet bidrag, som Rådet enten allerede har gennemført i praksis, eller som det har til hensigt at gennemføre ved hjælp af direktiver. Arbejdsmarkedets parter bør fortsætte ad denne vej, idet de i den forbindelse i fuldt omfang bør tage hensyn til, hvilke virkninger nye bestemmelser vil have med hensyn til jobskabelse og beskæftigelse.

Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan og på nationalt plan spiller en afgørende rolle for den fortsatte udvikling og gennemførelse af retningslinjerne for beskæftigelse. Det omdannede Stående Udvalg for Beskæftigelse er et velegnet forum for samarbejde mellem Rådet, Kommissionen og arbejdsmarkedets parter. Beskæftigelses- og Arbejdsmarkedsudvalget bør såvel som Rådet (arbejds- og socialministrene) arbejde snævert sammen med arbejdsmarkedets parter.

3. Økonomiske reformer - Cardiff-processen

En varig stigning i beskæftigelsen kræver en vedvarende vækstproces. For at udnytte vækstpotentialet fuldt ud skal en forbedret makroøkonomisk dialog og den samordnede beskæftigelsestrategi, der blev indledt som led i Luxembourg-processen, suppleres med økonomiske reformer af den type, der blev iværksat med Cardiff-processen. Formålet med disse reformer er at forbedre vare-, tjenesteydelses- og kapitalmarkedernes konkurrenceevne og funktionsmåde. De er nedfældet i de nationale strukturreformrapporter og er behandlet i Kommissionens Cardiff I- og Cardiff II-rapporter, der er baseret på medlemsstaternes bidrag og et intensivt arbejde i Udvalget for Økonomisk Politik og Gruppen vedrørende Det Indre Marked (horisontale spørgsmål). Målsætningen er at videreudvikle og styrke det europæiske indre marked og udforme strukturreformer, som så vidt muligt tilskynder til beskæftigelse og vækst.

Rådet (det indre marked) pegede i sine konklusioner af 25. februar 1999 på det konkrete behov for en indsats for yderligere at forbedre konkurrenceklimaet i Europa, fjerne de resterende handelshindringer mellem medlemsstaterne, øge resultaterne i servicesektoren, herunder turistsektoren, og gøre erhvervsmiljøet for små og mellemstore virksomheder mere fremmende for vækst og beskæftigelse. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på effektive vare-, tjenesteydelses- og kapitalmarkeder og passende tilstedeværelse af risikovillig kapital, en effektiv konkurrencepolitik og en yderligere nedbringelse af statsstøtte, der fører til uønsket konkurrenceforvridning.

Strukturreformrapporterne i Cardiff-processen må anvendes intensivt for at finde frem til den bedste praksis, som skal indføres, når det er muligt, og der er rimelig udsigt til succes. Bestræbelser på at afskaffe overflødige regler må fortsættes systematisk på nationalt og europæisk plan for at begrænse byrden for beskæftigelsesintensive små virksomheder mest muligt og lette oprettelsen af nye virksomheder.

Starten på informationssamfundet i Europa bør fremmes aktivt. Dette vil eksempelvis medføre øget brug af edb i skolerne og en hurtigere udbredelse af informationsteknologi i små virksomheder. Under overholdelse af nærhedsprincippet bør et europæisk initiativ med henblik på informationssamfundet sikre, at det beskæftigelsespotentiale, der findes på dette område, udnyttes i videst muligt omfang. Udviklingen af elektronisk handel må ikke hindres af unødige bureaukratiske bestemmelser. Den nationale indsats for at udnytte potentialet fra informations- og kommunikationsteknologi bør øges, specielt ved at forbedre uddannelsesmulighederne fra grundlæggende kundskaber til livslang uddannelse.

Den europæiske infrastruktur skal yderligere forbedres gennem transeuropæiske net - specielt de prioriterede projekter på transportområdet samt udvikling af projekter inden for telekommunikations- og informationsteknologi for at øge innovation og konkurrence - og bistand fra Den Europæiske Investeringsbank. Endvidere skal det innovative potentiale til forbedring af evnen til at reagere på industrielle ændringer gennem en øget forskningsindsats styrkes.

IV. Gennemførelse af den makroøkonomiske dialog - Köln-processen

Den europæiske beskæftigelsespagt kombinerer den makroøkonomiske policy mix, den samordnede beskæftigelsesstrategi i forbindelse med Luxembourg-processen og de økonomiske reformer, der indgår som led i Cardiff-processen, i en samlet økonomisk politik.

Både Luxembourg-processen og Cardiff-processen foregår - sammen med udarbejdelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik - inden for etablerede institutioner og på grundlag af etablerede procedurer. Inden for disse rammer kan der opstilles nye prioriteter for den europæiske beskæftigelsespagt.

For at forbedre samspillet mellem lønudviklingen, finanspolitikken og pengepolitikken af hensyn til vækst og beskæftigelse er der imidlertid behov for en makroøkonomisk dialog med henblik på at øge vor indsats inden for rammerne af de etablerede institutioner. To opgaver står i forgrunden:

For det første må vi foretage en tilbundsgående analyse af de makroøkonomiske udviklinger og fremtidsudsigter, således at dialogen kan blive så effektiv som muligt og foregå på grundlag af omfattende informationer;

For det andet må vi finde et egnet forum, hvor arbejdsmarkedets parter, Rådets repræsentanter og pengepolitiske beslutningstagere med Kommissionens deltagelse, og idet deres respektive ansvar bibeholdes, og deres uafhængighed bevares, kan udveksle tanker om, hvorledes de mener, der kan opnås en policy mix, som fremmer vækst og beskæftigelse, samtidig med at prisstabiliteten bevares.

Der indføres en tottrinsmetode for den makroøkonomiske dialog, idet man ved fastsættelsen af antallet af deltagere bør holde sig for øje, at de forskellige fora skal kunne fungere effektivt:

Den nuværende udvikling og forudsætningerne for en uproblematisk fungerende policy mix bør først drøftes på teknisk plan. Der vil med henblik herpå blive nedsat en arbejdsgruppe inden for rammerne af Udvalget for Økonomisk Politik i samarbejde med Beskæftigelses- og Arbejdsmarkedsudvalget, med deltagelse af repræsentanter for begge udvalg (herunder Den Europæiske Centralbank), Kommissionen og Den Makroøkonomiske Gruppe vedrørende Dialogen mellem Arbejdsmarkedets Parter. For at der kan være tilstrækkelig tid til forberedelse af møderne på politisk plan, bør det første møde finde sted, inden Kommissionen vedtager sin henstilling vedrørende de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, og det andet møde efter Kommissionens forelæggelse af efterårsrapporten og den økonomiske årsberetning.

På dette grundlag vil en tillidsskabende og fortrolig udveksling af tanker finde sted mellem beslutningstagerne på politisk plan. Med henblik herpå holdes der møder to gange om året inden for rammerne af Økofin-Rådet i samarbejde med Rådet (arbejds- og socialministrene) med deltagelse af repræsentanter for Rådet i begge disse sammensætninger, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og arbejdsmarkedets parter. Det første møde bør finde sted inden Økofin-Rådets udarbejdelse af udkastet til de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og det andet, inden Det Europæiske Råds vedtager sine konklusioner vedrørende retningslinjerne for beskæftigelse, f.eks. i forbindelse med jumbosamlingen i Rådet.

BILAG II

DEN EUROPÆISKE UNIONS FÆLLES STRATEGI OVER FOR RUSLAND af 4. juni 1999

DET EUROPÆISKE RÅD –

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 13, og

som erindrer om, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber, deres medlemsstater og Den Russiske Føderation trådte i kraft den 1. december 1997 –

HAR VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES STRATEGI:

DEL I

EU'S VISIONER MED HENSYN TIL PARTNERSKABET MED RUSLAND

Et stabilt, demokratisk og velstående Rusland, der er fast forankret i et forenet Europa, som er fri for nye skillelinjer, er af afgørende betydning for varig fred på kontinentet. De problemer, som hele kontinentet står overfor, kan kun løses gennem et stadig tættere samarbejde mellem Rusland og Den Europæiske Union. Den Europæiske Union udtrykker tilfredshed med, at Rusland igen har indtaget sin retmæssige plads i den europæiske familie i en ånd af venskab, samarbejde og rimelig hensyntagen til interesser og på grundlag af de fælles værdier, der ligger forankret i den europæiske civilisations fælles arv.

Den Europæiske Union har som klare strategiske mål:

- et stabilt, åbent og pluralistisk demokrati i Rusland, der bygger på retsstatsprincippet og udgør grundlaget for en velstående markedsøkonomi, der er til gavn for befolkningen i både Rusland og Den Europæiske Union;
- at opretholde stabiliteten i Europa, at fremme den globale sikkerhed og at tage kontinentets fælles udfordringer op gennem intensiveret samarbejde med Rusland.

Unionen går fortsat fuldt og helt ind for at samarbejde med Rusland på føderalt, regionalt og lokalt plan og støtte Rusland med en succesfuld gennemførelse af politiske og økonomiske forandringer. Unionen og dens medlemsstater tilbyder at delagtiggøre Rusland i deres forskellige erfaringer med at opbygge moderne politiske, økonomiske, sociale og administrative strukturer, idet de samtidig er fuldt ud bevidste om, at hovedansvaret for Ruslands fremtid ligger hos Rusland selv.

Det Europæiske Råd vedtager derfor denne fælles strategi for at styrke det strategiske partnerskab mellem Unionen og Rusland ved indgangen til et ny århundrede. Det Europæiske Råd erkender, at Ruslands fremtid er en afgørende brik i kontinentets fremtid og udgør en strategisk interesse for Den Europæiske Union. Tilbuddet om et styrket partnerskab, der bygger på fælles demokratiske værdier, vil hjælpe Rusland til at hævde sin europæiske identitet og give alle kontinentets befolkninger nye muligheder. Udvidelsen af Unionen vil øge disse fordele og muligheder yderligere.

Denne fælles strategi fastsætter målene samt de midler, Unionen vil bringe i anvendelse for at fremme dette partnerskab. Kernen i forbindelserne mellem Unionen og Rusland er fortsat partnerskabs- og samarbejdsaftalen med dens mål om at fremme Ruslands integration i et større samarbejdsområde i Europa og skabe de nødvendige betingelser for den fremtidige oprettelse af et frihandelsområde mellem Det Europæiske Fællesskab og Rusland. Den Europæiske Union og dens medlemsstater vil for deres vedkommende udvikle koordinationen af, sammenhængen i og komplementariteten mellem alle aspekter af deres politik over for Rusland. Den Europæiske Union, Fællesskabet og dets medlemsstater vil også arbejde sammen med og inden for regionale og andre organisationer samt med ligesindede partnere for at opfylde de mål, der er fastsat i denne fælles strategi. De holdninger, som medlemsstaterne indtager i alle relevante fora, vil være i overensstemmelse med denne fælles strategi. Det Europæiske Råd opfordrer Rusland til at samarbejde med Unionen på grundlag af denne fælles strategi til gavn for begge parter.

GENERELLE MÅL

Det Europæiske Råd har afgrænset følgende generelle mål:

1. Konsolidering af demokratiet, retsstatsprincippet og de offentlige institutioner i Rusland

Skabelsen af effektive og gennemsigtige offentlige institutioner er en af forudsætningerne for tillid og øget tilslutning til demokratiske retningslinjer samt gennemførelse af retsstatsprincippet. Den er et nødvendigt grundlag for økonomisk og social udvikling. Situationen i Rusland indebærer, at der skal anvendes hensigtsmæssige mekanismer og midler for at styrke sådanne institutioners effektivitet og ansvarlighed.

Unionen ønsker at støtte Rusland med konsolideringen af de offentlige institutioner, navnlig de udøvende, lovgivende og dømmende organer samt politiet i overensstemmelse med demokratiske principper. Dette mål omfatter endvidere de institutioner, der er nødvendige for, at økonomien kan fungere. Den Europæiske Union vil lægge særlig vægt på regionale og lokale myndigheder inden for disses beføjelser. Forbindelserne mellem centrale, regionale og lokale myndigheder er en afgørende faktor for Føderationens fremtid.

En udbredelse af civilsamfundet inden for alle områder er nødvendig for at konsolidere demokratiet i Rusland. Den Europæiske Union ønsker at støtte denne proces, navnlig ved at udvikle direkte kontakter mellem civilsamfundets deltagere i Rusland og Unionen.

2. Integration af Rusland i et fælles økonomisk og socialt område i Europa

Både Unionen og Rusland har en interesse i at gøre Rusland i stand til at blive integreret i et fælles økonomisk og socialt område i Europa. Unionen er allerede Ruslands vigtigste handelspartner, og Rusland står for en betydelig del af Unionens energiforsyning. Europæiske virksomheder har også foretaget store investeringer i Rusland.

I første omgang skal der skabes en markedsøkonomi, der fungerer. Den nylige krise i Rusland har vist behovet for målrettet at forfølge dette mål. Naturligvis skal Rusland selv yde den største indsats som led i et omfattende og bæredygtigt økonomisk program, der er godkendt af IMF. Dette program skal bl.a. tage fat på problemer med omstrukturering af virksomheder, offentlige finanser, banksystemet og virksomhedsledelse. Unionen er rede til at bidrage med støtte inden for disse rammer.

Unionen anser retsstatsprincippet som en forudsætning for at udvikle en markedsøkonomi, som giver muligheder og fordele til alle borgere i Rusland. Ruslands udvikling og fremtidige velstand afhænger først og fremmest af sunde nationale politikker og sund økonomisk forvaltning, og med henblik herpå er det af afgørende betydning, at der skabes en retfærdig og gennemsigtig lovgivnings- og forvaltningsramme samt de nødvendige institutioner. Det er en central faktor for landets udvikling, at der tiltrækkes indenlandske og udenlandske investeringer, der ville blive kraftigt øget gennem Ruslands adgang til de internationale kapitalmarkeder. Unionen vil derfor støtte Rusland i udviklingen og vedtagelsen af de økonomiske politikker, der er påkrævet for at styrke den tillid, der er nødvendig for at øge de indenlandske og udenlandske investeringer og opfylde de internationale långiveres krav.

Unionen går ind for, at Rusland integreres i den europæiske økonomi og i verdensøkonomien. I den forbindelse vil Unionen støtte Ruslands bestræbelser på at opfylde kravene til medlemskab af WTO. Ud over Ruslands tiltrædelse af WTO vil Unionen også undersøge, hvordan de nødvendige betingelser kan skabes for en fremtidig etablering af et frihandelsområde mellem Den Europæiske Union og Rusland. En gradvis indbyrdes tilnærmelse af lovgivninger og standarder mellem Rusland og Den Europæiske Union i overensstemmelse med partnerskabs- og samarbejdsaftalen vil gøre det lettere at skabe fælles økonomiske områder.

Endelig skal der ved skabelsen af en markedsøkonomi tages hensyn til de sociale aspekter ved omstillingen og den russiske befolknings behov, navnlig de dårligst stillede. Unionen er rede til at stille ekspertise til rådighed og øge kontakterne på dette område.

3. Samarbejde med henblik på at styrke stabilitet og sikkerhed i og uden for Europa

Rusland og Unionen har strategiske interesser i og et særligt ansvar for opretholdelsen af stabilitet og sikkerhed i Europa og i andre dele af verden.

Unionen betragter Rusland som en vigtig partner i bestræbelserne for at nå dette mål og er fast besluttet på at samarbejde med Rusland. Den foreslår, at det strategiske partnerskab skal udvikles som led i en permanent politisk og sikkerhedsmæssig dialog, der er tilrettelagt med henblik på at tilnærme interesser mod hinanden og reagere sammen på nogle af de sikkerhedsmæssige udfordringer på det europæiske kontinent. Denne dialog vil give mulighed for større samordning i alle relevante fora, som både Rusland og medlemsstaterne deltager i, navnlig FN og OSCE.

4. Fælles udfordringer på det europæiske kontinent

Den geografisk nærhed, uddybningen af forbindelserne og udviklingen af kontakterne mellem Unionen og Rusland fører til voksende indbyrdes afhængighed på en lang række områder. Kun gennem fælles svar vil det være muligt at finde løsninger på udfordringer, der i stigende grad er fælles for begge parter.

Unionen og Rusland har en fælles interesse i at udvikle deres energipolitik på en sådan måde, at udnyttelsen og forvaltningen af ressourcer og forsyningssikkerheden forbedres i Rusland og i Europa.

Nuklear sikkerhed er et vigtigt spørgsmål. Unionen er rede til fortsat at stille ekspertise og støtte til rådighed på dette område.

Miljøet er fælles ejendom for befolkningen i Rusland og i Den Europæiske Union. Bæredygtig anvendelse af naturressourcerne, forvaltning af nukleart affald og bekæmpelse af luft- og vandforurening, navnlig på tværs af grænserne, er prioriteter i denne forbindelse.

Rusland og Unionen har en fælles interesse i at intensivere samarbejdet om bekæmpelse af fælles svøber, som f.eks. organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge, menneskehandel og ulovlig narkotikahandel. Bekæmpelsen af ulovlig indvandring giver også anledning til alvorlige overvejelser. Unionen foreslår at øge samarbejdet på disse områder ved at skabe de relevante redskaber og rammer for samarbejdet mellem de kompetente organer og ved at udbygge udvekslingen af eksperter. Unionen er også rede til at stille sin ekspertise til rådighed, navnlig med henblik på udvikling af lovgivning og kompetente institutioner.

Regionalt samarbejde, navnlig inden for de eksisterende regionale organisationer, er en nyttig ramme for etablering af et praktisk samarbejde, som muliggør lokale svar på disse udfordringer.

INSTRUMENTER OG MIDLER

1. Generelle bestemmelser

Den fælles strategi implementeres i overensstemmelse med de relevante procedurer i traktaterne. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet og Kommissionen til i medfør af de ansvarsområder, der er fastlagt i artikel 3 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union, at påse, at Unionens aktion fremtræder som en helhed og er sammenhængende og effektiv ved implementeringen af denne fælles strategi.

Den Europæiske Union bidrager til at nå denne fælles strategis ovennævnte mål ved passende anvendelse af alle relevante instrumenter og midler, der står til rådighed for Unionen, Fællesskabet og medlemsstaterne.

Rådets generalsekretær, den højtstående FUSP-repræsentant, bistår Rådet med implementeringen af den fælles strategi inden for rammerne af hans forpligtelser i henhold til traktaterne. Kommissionen inddrages fuldt ud heri i henhold til artikel 18 og 27 i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne

Det Europæiske Råd opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til:

- i overensstemmelse med deres kompetence og beføjelser at tage eksisterende foranstaltninger, programmer, instrumenter og politikker op til fornyet overvejelse for at sikre, at de er i overensstemmelse med denne strategi, og i det omfang, hvor der optræder uoverensstemmelser, at foretage de nødvendige tilpasninger ved førstkommende lejlighed,
- at gøre fuld og hensigtsmæssig brug af de eksisterende instrumenter og midler, navnlig partnerskabs- og samarbejdsaftalen, og alle relevante EU- og medlemsstatsinstrumenter og -programmer samt med henblik herpå at udarbejde og ajourføre en vejledende oversigt over Unionens, Fællesskabets og medlemsstaternes ressourcer, ved hjælp af hvilke den fælles strategi skal implementeres.

3. Koordinering

Medlemsstaterne skal tage yderligere skridt til at koordinere deres indsats over for Rusland, herunder i regionale og internationale organisationer, som f.eks. Europarådet, FN, OSCE og de internationale finansielle institutioner (IFI), herunder også koordinere denne med Fællesskabet på områder, hvor dette har beføjelser.

Koordineringen mellem medlemsstaterne og Kommissionen skal også konsolideres, bl.a. gennem regelmæssige konsultationer mellem disses respektive repræsentanter i Rusland.

Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal arbejde hen imod et mere effektivt samarbejde med regionale og internationale organisationer og søge at nå strategiens mål sammen med andre lande med samme opfattelse.

Den Europæiske Union vil opfordre ansøgerlandene til at tilslutte sig aktioner, der er et led i denne fælles strategi.

4. Implementering og revision

Det Europæiske Råd anmoder Rådet om

- at sikre, at hvert nye formandskab, som led i sit generelle program, forelægger Rådet en arbejdsplan for implementering af denne fælles strategi, der er baseret på indsatsområderne i del II, og som tager behørigt hensyn til de specifikke initiativer i del III
- at vurdere og evaluere Unionens indsats som led i denne strategi og mindst én gang om året aflægge rapport til Det Europæiske Råd om de fremskridt, der gøres i retning af dens mål
- at vurdere situationen i Rusland og se, i hvilket omfang Rusland samarbejder om implementeringen af denne strategi, herunder ved hjælp af regelmæssige rapporter fra missionscheferne, og foretage en samlet vurdering heraf i sin rapport til Det Europæiske Råd
- om nødvendigt at forelægge Det Europæiske Råd henstillinger med henblik på ændringer af denne strategis del II og III.

Kommissionen bidrager til ovenstående inden for sine beføjelser.

5. Samarbejde med Rusland

Den Europæiske Union og medlemsstaterne vil arbejde tæt sammen med Rusland med henblik på at implementere denne strategi, navnlig under anvendelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen og dennes institutioner.

6. Specifikke initiativer

Unionen skal iværksætte de specifikke initiativer, som der er redegjort for i del III af denne fælles strategi, og som bygger på de indsatsområder, der er afgrænset i del II. Disse initiativer skal tilpasses, hvor det er nødvendigt, og udelukker ikke eventuelle nye initiativer i løbet af denne fælles strategis gyldighedsperiode. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal i overensstemmelse med deres kompetence og beføjelser støtte og arbejde på at gennemføre disse specifikke initiativer.

DEL II

INDSATSOMRÅDER

Den Europæiske Union skal fokusere på følgende indsatsområder ved gennemførelsen af denne fælles strategi:

1. Konsolidering af demokratiet, retstatsprincippet og de offentlige institutioner i Rusland

For at styrke demokratiet, institutionsopbygningen og retsstatsprincippet i Rusland, der er en forudsætning for udviklingen af en markedsøkonomi, vil Den Europæiske Union udfolde bestræbelser på at

- a) styrke retsstatsprincippet og de offentlig institutioner
 - ved at støtte og tilskynde til de nødvendige institutionelle reformer i retning af en moderne og effektiv administration inden for Ruslands udøvende, lovgivende og dømmende magt på føderalt, regionalt og lokalt plan, navnlig kapacitetsopbygning inden for en uafhængig dømmende magt, den offentlige administration og ansvarlige retshåndhævende myndigheder ved at fremme kontakter mellem de retlige myndigheder og de retshåndhævende organer i EU-medlemsstaterne og i Rusland;
 - ved at udvikle uddannelsesprogrammer for unge politikere og embedsmænd;
 - ved som svar på et russisk ønske at undersøge muligheden for en EU-aktion i samarbejde med internationale organisationer såsom OSCE til støtte for en effektiv afvikling af frie og retfærdige præsidentvalg og valg til Dumaen i 1999 og 2000;
 - ved at støtte Ruslands bestræbelser på at opfylde sine internationale menneskeretlighedsforpligtelser, bl.a. over for Europarådet, FN og OSCE, og ved at fremme fælles aktiviteter mellem Unionen og Europarådet vedrørende Rusland for så vidt angår retsstatsprincippet og menneskerettigheder, ved at bidrage til sikringen af menneskerettighederne, herunder for kvinder, børn og mindretal, og ved at styrke programmer til fremme af afskaffelsen af dødsstraf.

b) styrke civilsamfundet

- ved at fremme kontakter mellem politikere i Rusland og i Unionen på føderalt, regionalt og lokalt plan, herunder med forsamlinger på alle niveauer;
- ved at fremme større kulturel og uddannelsesmæssig udveksling mellem Rusland og Unionen og uddybe kontakterne mellem samfundene på grundlag af den lange tradition for Ruslands bidrag til skabelsen af den europæiske civilisation, navnlig ved at revidere og om nødvendigt styrke stipendie- og studenterkontaktprogrammer;
- ved at støtte uafhængige NGO'er;
- ved at samarbejde med Rusland om at øge støtten til flygtninge og internt fordrevne i Rusland;
- ved at bidrage til mediefriheden;
- ved at fremme lige muligheder for mænd og kvinder.

2. Integration af Rusland i et fælles økonomisk og socialt område i Europa

Den Europæiske Union vil:

a) konsolidere den økonomiske reformproces i Rusland

- ved at styrke virkningen af rådgivning om den økonomiske politik, bl.a. gennem en politisk dialog på højt plan for at fremme udviklingen af en markedsøkonomi, under fuld hensyntagen til de overgangsproblemer, der følger af de nødvendige strukturelle ændringer;
- ved at udfolde yderligere bestræbelser i de kompetente organer for at koordinere Unionens politik inden for rammerne af de internationale finansielle institutioner;
- ved at bidrage til at sikre og gennemføre en gennemsigtig og stabil lovgivnings- og forvaltningsramme i Rusland, som skal fremme den økonomiske aktivitet og øge de indenlandske og udenlandske investeringer;

- ved at fremme tilvejebringelsen af den nødvendige lovgivningsmæssige og institutionelle ramme for en bæredygtig fiskal politik (f.eks. beskatning, regnskabsføring og udgiftskontrol);
 - ved at fremme troværdige reformer af banksektoren med rimelige betingelser for udenlandske banker og en effektiv koordination mellem donorerne med fuld EU-deltagelse;
 - ved at fremme yderligere strukturelle, økonomiske og administrative reformer, herunder yderligere privatisering, omstrukturering af virksomheder og vækst i den russiske SMV-sektor;
 - ved at bidrage til at gøre Ruslands industri, landbrug og energisektor mere konkurrencedygtig;
 - ved at bidrage til at tilvejebringe grundlaget for effektive jordreformer i Rusland, som giver mulighed for at indføre privat ejendomsret, og yde teknisk bistand til denne proces (f.eks. gennem et effektivt jordregister);
- b) støtte Ruslands integration i et større økonomisk samarbejdsområde i Europa
- ved at fremme gradvis tilnærmelse af lovgivningen, navnlig med hensyn til told, standarder og certificering, konkurrencepolitik og miljø;
 - ved at tilskynde til yderligere integration af Rusland i det multilaterale handelssystem og ved at støtte Ruslands bestræbelser på at opfylde kravene til tiltrædelse af WTO, herunder reformer af lovgivningen og institutionerne;
 - ved at undersøge, hvordan der ud over Ruslands tiltrædelse af WTO kan skabes de nødvendige betingelser for den fremtidige etablering af et frihandelsområde mellem Unionen og Rusland;
 - ved at tilskynde Rusland til at fjerne hindringer for handel og investeringer, navnlig gennem forbedrede procedurer og faciliteter for grænsepassage, og ved i overensstemmelse med Unionens regler og procedurer at behandle Ruslands ønsker med hensyn til adgangen til Unionens marked;
 - ved mere konkret at undersøge mulighederne for samarbejde på områder, hvor der er en etableret russisk ekspertise (f.eks. videnskab, flyindustri, rumfart, energi);

- ved at fremme partnerskab med henblik på at styrke udviklingen af Ruslands kulturindustrier, herunder på forvaltningsområdet;
- ved at forbedre koordinationen mellem og om nødvendigt udvide eksisterende europæiske programmer med henblik på at uddanne russiske erhvervsledere og iværksættere.

c) tilvejebringe grundlaget for en social markedsøkonomi

- ved at fremme en arbejdsmarkedsdialog gennem støtte til fremkomsten af moderne fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer;
- ved at tilskynde til en bredere tilslutning til ILO's centrale arbejdsstandarder;
- ved at søge at sikre social beskyttelse af alle russiske borgere, herunder især sårbare grupper, gennem teknisk bistand til administrative reformer af de russiske sociale systemer og sundhedssystemer.

3. Samarbejde med henblik på at styrke stabilitet og sikkerhed i og uden for Europa

Den Europæiske Union ønsker at uddybe og udvide samarbejdet med Rusland og finde fælles svar på de sikkerhedsmæssige udfordringer i og uden for Europa gennem:

a) en styrkelse af den politiske dialog

- ved at overveje, hvordan der kan skabes større kontinuitet i den eksisterende politiske dialog, og hvordan den kan komme til at fungere bedre i praksis, bl.a. gennem den vigtige rolle, som generalsekretæren for Rådet, den høje repræsentant for FUSP, skal spille;
- ved at samarbejde med Rusland om at udvikle fælles udenrigspolitiske initiativer til støtte for fælles udenrigspolitiske mål;

b) Ruslands plads i den europæiske sikkerhedsarkitektur

- ved yderligere at udvikle samarbejdet med Rusland inden for den nye europæiske sikkerhedsarkitektur inden for rammerne af OSCE, navnlig i perioden indtil topmødet i Istanbul;
- ved at fortsætte samarbejdet med Rusland om udarbejdelse af visse aspekter af chartret for europæisk sikkerhed;

- ved at overveje at lette Ruslands deltagelse, når Unionen lader WEU udføre opgaver inden for Petersberg-rammerne.

c) præventivt diplomati

- ved at styrke samarbejdet mellem Unionen og Rusland med henblik på at bidrage til konfliktforebyggelse, krisestyring og konfliktløsning, bl.a. inden for rammerne af OSCE og FN;
- ved at fremme våbenkontrol og nedrustning samt gennemførelse af eksisterende aftaler, styrke eksportkontrol, begrænse spredning af masseødelæggelsesvåben og støtte nuklear nedrustning og destruktion af kemiske våben.

4. Fælles udfordringer på det europæiske kontinent

Den Europæiske Union vil navnlig samarbejde med Rusland inden for følgende områder:

a) energi og nuklear sikkerhed

- ved at styrke Ruslands forpligtelser med hensyn til reform af energisektoren, herunder nuklear sikkerhed og miljøbeskyttelse, f.eks. ved at samarbejde med Rusland om at forbedre energieffektiviteten og ved at yde teknisk bistand til energibesparelser i Rusland, forbedre sikkerheden i de russiske atomkraftværker og ved samarbejde om nukleart affald og problemerne med brugt brændsel i det nordvestlige Rusland;
- ved at fremme Ruslands forpligtelser til nuklear sikkerhed inden for rammerne af konventionen om nuklear sikkerhed gennem aftalen om Nuclear Safety Account og inden for rammerne af internationale initiativer samt ved at bidrage til at styrke den russiske myndighed, der har ansvaret for nuklear sikkerhed (GAN);
- ved at fremme Ruslands ratifikation af energichartertraktaten og fortsætte konsultationerne om en multilateral transitramme, der skal styrke samarbejdet mellem Rusland og dets naboer om adgang til det russiske rørledningsnet.

b) miljø og sundhed

- ved at fremme og støtte sikker oplagring af nukleart og kemisk affald og sikker forvaltning af brugt brændsel, navnlig i det nordvestlige Rusland;
- ved at støtte en integration af miljøhensyn i de økonomiske reformer og bistå med oprettelse af effektive systemer for overvågning og sikring af overholdelsen af multilaterale miljøaftaler samt støtte Rusland med henblik på at styrke håndhævelsen af den nationale miljølovgivning;

- ved at arbejde sammen med Rusland, især i områder, der grænser op til en udvidet Union, om at reducere vand- og luftforurening, forbedre miljøbeskyttelsen og samarbejde om at fremme en bæredygtig anvendelse af naturressourcer, navnlig i de forskellige fora for regionalt samarbejde;
 - ved at samarbejde med Rusland med henblik på at forbedre sikkerhedsforanstaltningerne mod smitsomme sygdomme, bl.a. ved at støtte vaccinationsprogrammer;
 - endvidere ved at samarbejde om en styrkelse af plantesundhedskontrollen.
- c) bekæmpelse af organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge, menneskehandel og ulovlig narkotikahandel; retligt samarbejde
- ved at styrke retsstatsprincippet og tilbyde bistand til at udvikle retssystemet, herunder ved at tilskynde Rusland til at undertegne, ratificere og gennemføre centrale konventioner, især inden for civil- og strafferetligt samarbejde;
 - ved på grundlag af eksisterende fælles holdninger at indgå i en passende dialog med Rusland som led i de aktuelle forhandlinger i Wien om FN's konvention om grænseoverskridende organiseret kriminalitet;
 - ved at øge samarbejdet og ekspertudvekslingen mellem medlemsstaterne og Rusland som led i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, bl.a. inden for behandling og rehabilitering af stofmisbrugere samt inden for forebyggelse af narkotikamisbrug. Dette skal opnås i samarbejde med Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug;
 - ved at afholde seminarer om forskellige former for og metoder til hvidvaskning af penge;
 - ved at udbygge samarbejdet mellem Europol og de kompetente russiske myndigheder som fastsat i Europol-konventionen, især for at forbedre bekæmpelsen af menneskehandel og ulovlig narkotikahandel samt indsmugling af indvandrere;
 - ved at intensivere samarbejdet mellem medlemsstaternes forbindelsesofficerer i Moskva inden for rammerne af deres respektive nationale lovgivning;
 - ved at udvikle samarbejds mekanismer for bekæmpelse af tværnational narkotikakriminalitet og inddrage Rusland i Dublin-Gruppens samrådsproces;

- ved at gennemføre oplysningskampagner i samarbejde med russiske organisationer for at forebygge menneskehandel;
 - ved at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af egne statsborgere, statsløse personer og tredjelandssstatsborgere, herunder indgåelse af en tilbagetagelsesaftale; ved at bekæmpe ulovlig indvandring bl.a. ved at fortsætte grundkurserne og de videregående kurser for grænse- og migrationsmyndighedernes personale;
 - ved at intensivere dialogen med Rusland om tilpasning af den russiske visumpolitik til Den Europæiske Union ved indførelse af visumkrav i overensstemmelse med EF-bestemmelserne og indførelse af rejsedokumenter, som er tilstrækkeligt sikret mod forfalskning;
 - ved at samarbejde med Rusland med henblik på russisk indførelse af sanktioner over for transportvirksomheder, der stiller befordring over grænserne til rådighed for passager uden tilstrækkelige dokumenter, og med henblik på indførelse af strafferetlige bestemmelser om bekæmpelse af smugling af indvandrere.
- d) regionalt og grænseoverskridende samarbejde og infrastruktur
- ved at arbejde mere effektivt sammen med Rusland i de forskellige regionale samarbejdsorganisationer (Østersørådet, Sortehavssamarbejdet, Det Euro–arktiske Barentsråd) og ved at styrke det grænseoverskridende samarbejde med tilgrænsende russiske regioner (herunder Kaliningrad), navnlig med henblik på EU's udvidelse og også inden for rammerne af arbejdet med den nordlige dimension;
 - ved at fremme samarbejdet og den tekniske bistand med hensyn til grænseovervågning og told;
 - ved at undersøge mulighederne for at arbejde på at forbinde de russiske transport-systemer (veje og jernbaner) med de transeuropæiske korridorer og ved at finde gensidigt tilfredsstillende måder at løse transportspørgsmålene på.

DEL III

SPECIFIKKE INITIATIVER

Følgende specifikke initiativer iværksættes, idet eventuelle nye initiativer dog ikke udelukkes:

Den politiske og sikkerhedsmæssige dialog

Unionen vil overveje, hvordan der kan opnås større kontinuitet, fleksibilitet og substans i den eksisterende politiske dialog, der er fastlagt i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, og hvordan den kan komme til at fungere bedre i praksis og gøres mere effektiv:

- Rådet vil undersøge mulighederne for at oprette en permanent mekanisme mellem Unionen og Rusland for den politiske og sikkerhedsmæssige dialog under hensyn til den vigtige rolle, generalsekretæren for Rådet, den højtstående repræsentant for FUSP, skal spille. Et af målene skal være at arbejde sammen med Rusland om at udvikle fælles udenrigspolitiske initiativer med hensyn til bestemte tredjelande og regioner, konfliktforebyggelse og krisestyring navnlig i områder, der grænser op til Rusland, samt på Balkan og i Mellemøsten;
- Rådet vil overveje ud over de eksisterende samtaler på trojkaekspertniveau at udarbejde en konsultationsmekanisme med Rusland, der eventuelt inddrager tredjelande, vedrørende ikke-sprednings-spørgsmål samt at intensivere bestræbelserne til støtte for Ruslands destruktion af kemiske våben, bl.a. ved øget samordning/fælles aktiviteter med tredjelande.
- Rådet vil endvidere undersøge mulighederne for fælles aktioner og fælles holdninger vedrørende sikker forvaltning af biologiske og kemiske materialer samt fissile materialer i Rusland under IAEA-kontrol, der udpeges som ikke længere nødvendige til forsvarsformål, navnlig på grundlag af internationale konventioner. Det Internationale Videnskabs- og Teknologicenter i Moskva vil navnlig blive taget i betragtning.

Arbejdet med disse tiltag vil blive indledt i slutningen af 1999.

Dialog om økonomiske spørgsmål

Den makroøkonomiske situation i Rusland, erfaringerne med opbygningen af europæisk enhed, indførelsen af euroen og udvidelsesprocessen forstærker vigtigheden af specifikke konsultationer mellem Unionen og Rusland om økonomiske spørgsmål.

Unionen vil overveje iværksættelse af en specifik dialog på højt plan mellem Unionen og Rusland for at støtte den russiske regerings udvikling af foranstaltninger til fremme af vedvarende økonomisk genopretning på grundlag af et samlet økonomisk program, der er godkendt af IMF, og som fører til en fungerende markedsøkonomi. Unionen vil også overveje at yde den russiske regering rådgivning på højt plan om den økonomiske politik ved inddragelse af fremtrædende EU-eksperter.

Medlemsstaterne vil om nødvendigt styrke deres samordning i de relevante internationale organisationer og fora.

De kompetente organer bør udarbejde en fælles rapport fra formandskabet og Kommissionen om disse forslag inden udgangen af 1999.

Handel og investeringer

På baggrund af iværksættelsen af nye multilaterale forhandlinger i WTO og af, at Fællesskabet har fremsat forslag til, hvorledes Rusland kan fortsætte sine forhandlinger om tiltrædelse af denne organisation, bekræfter Fællesskabet, at det er rede til at opretholde og, hvis det er hensigtsmæssigt, udvide sin nuværende støtte til de russiske bestræbelser på at opfylde kravene for optagelse i WTO snarest muligt.

Kommissionen vil endvidere undersøge, hvordan investeringsdialogen med Rusland kan uddybes inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen med henblik på at forbedre handels- og investeringsklimaet i Rusland og lette handel og investeringer i begge retninger, og vil aflægge rapport herom til Rådet inden udgangen af 1999.

Bekæmpelse af organiseret kriminalitet

Den Europæiske Union og Rusland har stor interesse i at etablere et varigt og effektivt samarbejde om retlige og indre anliggender, ikke mindst som et middel til at fremme overholdelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincippet. I den forbindelse er bekæmpelse af organiseret kriminalitet en oplagt prioritet.

Den Europæiske Union foreslår derfor, at der etableres en fælles handlingsplan med Rusland til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, herunder aktioner til bekæmpelse af korruption, hvidvaskning af penge, handel med narkotika og mennesker og illegal indvandring. Unionen foreslår, at bl.a. følgende områder omfattes:

- bistand til uddannelse til medlemmer af dommerstanden og de retshåndhævende myndigheder, især med hensyn til efterforsknings- og interventionsteknikker;
- udvikling af de nødvendige lovmæssige, institutionelle og retslige rammer til effektiv beskyttelse mod organiseret kriminalitet, navnlig inden for hvidvaskning af penge, ulovlige økonomiske aktiviteter og menneskehandel;
- udvikling af effektive samarbejds mekanismer til bekæmpelse af narkokriminalitet på tværs af grænserne, og
- udvikling af et samarbejde mellem Europol og de kompetente russiske myndigheder som omhandlet i Europol-konventionen.

Diskussioner med Rusland inden for partnerskabs- og samarbejdsaftalen og en fortsat dialog mellem de kompetente russiske organer og EU-medlemsstaternes forbindelsesofficerer i Moskva vil gøre det muligt at analysere Ruslands behov på dette område mere præcist. Konferencen mellem Unionen og Rusland om organiseret kriminalitet i december 1999 vil være særlig vigtig i den forbindelse. Der vil blive forelagt Rådet en rapport i første halvdel af 2000.

Venskabsprogrammer

Den dobbelte målsætning om at konsolidere de russiske offentlige institutioner og bringe civilsamfundene tættere på hinanden indebærer øgede udvekslinger på alle niveauer mellem Rusland og medlemsstaterne.

Unionen ønsker derfor at udarbejde venskabsprogrammer med Rusland:

- med henblik på at styrke institutionerne: i regionale og lokale administrationer;
- med henblik på at bringe civilsamfundene tættere på hinanden: mellem erhvervsorganisationer og fagforeninger, universiteter, NGO'er og medier. Kommissionen vil undersøge muligheden for at bringe fællesskabsprogrammer ind i billedet med henblik herpå (Taxis, Tempus og Democratie). Medlemsstaternes bilaterale instrumenter vil også blive anvendt. Medlemsstaterne og Kommissionen vil samordne deres programmer; de kan i den forbindelse måske trække på det program, Unionen har etableret med henblik på uddannelse af russiske ledere.

På grundlag af en oversigt over eksisterende instrumenter (der skal udarbejdes af Kommissionen sammen med Generalsekretariatet for Rådet) og en identifikationsmission i Rusland vil Kommissionen aflægge rapport til Rådet inden udgangen af 1999 og vil derefter i givet fald forelægge forslag til aktioner.

Udvekslingsprogrammer for studerende og unge forskere

Unionen vil undersøge muligheden for at udarbejde fællesskabsudvekslingsprogrammer for studerende som en integrerende del af deres studieforløb og for unge forskere, der arbejder på kontrakt under Det Internationale Videnskabs- og Teknologicenter. Det vil navnlig indebære:

- opfordring til Kommissionen til at udarbejde en oversigt over eksisterende EU- og medlemsstatsprogrammer;
- samt opfordring til Kommissionen til i første halvdel af 2000 at aflægge rapport om midlerne til at forbedre komplementariteten mellem eksisterende europæiske programmer på dette område og mulighederne for og de nærmere detaljer i et styrket fællesskabsudvekslingsprogram.

Oprettelse af levedygtige sundheds- og velfærdssystemer

Medlemsstaterne og Kommissionen vil revidere de programmer, der generelt skal støtte de russiske bestræbelser på at skabe et levedygtigt velfærds- og socialsikringssystem og i særdeleshed støtte reformen af de offentlige sundhedssystemer i Rusland og forbedre koordinationen, effektiviteten og komplementariteten af sådanne programmer med henblik på en kommissionsrapport senest i juni 2000.

Grænseoverskridende og regionalt samarbejde

Unionen vil støtte en styrkelse af det grænseoverskridende og regionale samarbejde og vil udarbejde en oversigt over relevante EF- og medlemsstatsinstrumenter og -tiltag, der tager sigte på en udvidet inddragelse af EU-programmer i russiske regioner af særlig interesse for Unionen. Rådet og Kommissionen vil i den forbindelse intensivere forberedelserne til Helsingfors-konferencen i november 1999 om Unionens nordlige dimension.

DEL IV

GYLDIGHEDSPERIODE

Denne fælles strategi gælder fra datoen for dens offentliggørelse og for en første periode på fire år. Den kan forlænges, revideres og om nødvendigt tilpasses af Det Europæiske Råd efter henstilling fra Rådet.

OFFENTLIGGØRELSE

Denne fælles strategi offentliggøres i EF-tidende

Udfærdiget i Köln, den

På Det Europæiske Råds vegne

Formand

Det Europæiske Råds erklæring
om den fælles strategi over for Rusland

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, når det vedtager fælles aktioner, fælles holdninger eller andre afgørelser, der hører under afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik), på grundlag af den fælles strategi.

Retsakter, der ligger uden for anvendelsesområdet for afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, vil fortsat blive vedtaget efter de beslutningsprocedurer, der er fastsat i de relevante bestemmelser i traktaterne, herunder traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

**ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE RÅD
OM STYRKELSE AF DEN FÆLLES EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG
FORSVARSPOLITIK**

1. Medlemmerne af Det Europæiske Råd er fast besluttet på, at Den Europæiske Union skal spille sin rolle fuldt ud på den internationale scene. Med henblik herpå vil vi give Den Europæiske Union de nødvendige midler og den nødvendige kapacitet til at påtage sig sit ansvar med hensyn til en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik. Det arbejde, der er gjort på initiativ af det tyske formandskab, samt Amsterdam-traktatens ikrafttræden sætter os i dag i stand til at tage et vigtigt skridt fremad.

Det er vor overbevisning, at Rådet med henblik på at fremme vore fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske mål og gradvis at udforme en fælles forsvarspolitik skal kunne træffe afgørelser om alle de konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Union, de såkaldte Petersberg-opgaver. Unionen skal med henblik herpå have kapacitet til selvstændig handling, som bakkes op af troværdige militære styrker, midler til at beslutte at anvende dem og vilje til at gøre det som reaktion på internationale kriser, uden at dette anfægter NATO's aktioner. EU vil således øge sin evne til at bidrage til international fred og sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten.

2. Vi er overbevist om, at Den Europæiske Union må have passende kapacitet og instrumenter til sin rådighed for at kunne påtage sig sine konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver i fuldt omfang. Vi forpligter os derfor til at udvikle en mere effektiv europæisk militær kapacitet på grundlag af eksisterende national, binational og multinational kapacitet og til at styrke

vor egen kapacitet med henblik herpå. Dette kræver en vedvarende forsvarsindsats, gennemførelse af de nødvendige tilpasninger og navnlig styrkelse af vor kapacitet inden for efterretningsvirksomhed, strategisk transport, kommando og kontrol. Endvidere kræves der en indsats med henblik på at tilpasse, træne og samle nationale og multinationale europæiske styrker.

Vi anerkender ligeledes behovet for at gøre en vedvarende indsats for at styrke grundlaget for forsvarsindustrien og forsvarsteknologien, som vi ønsker skal være konkurrencedygtigt og dynamisk. Vi er fast besluttet på at fremme omstruktureringen af de europæiske forsvarsindustrier i de berørte stater. Vi vil derfor sammen med industrien arbejde for et tættere og mere effektivt forsvarsindustri-samarbejde. Vi vil i overensstemmelse med medlemsstaternes ønsker søge at gøre yderligere fremskridt med hensyn til harmonisering af militære behov samt planlægning og indkøb af våben.

3. Vi udtrykker tilfredshed med resultaterne af NATO-topmødet i Washington for så vidt angår NATO's støtte til den proces, EU har iværksat, og bekræftelsen af, at en mere aktiv rolle for Den Europæiske Union inden for konfliktforebyggelse og krisestyring vil bidrage til en virkningsfuld fornyet alliance. I forbindelse med iværksættelsen af denne proces, som EU har indledt, vil vi sikre, at der udvikles en effektiv gensidig konsultations- og samarbejds mekanisme samt åbenhed mellem Den Europæiske Union og NATO.

Vi ønsker at udvikle en effektiv EU-ledet krisestyring, hvor EU-medlemsstaterne, såvel NATO-medlemmer som neutrale og ikke-allierede medlemsstater, kan deltage fuldt ud og på lige fod i EU-operationerne.

Vi vil udforme ordninger, der tillader europæiske allierede og partnere, som ikke er medlemmer af EU, at deltage i disse bestræbelser i videst muligt omfang.

4. Vi godkender og vedtager derfor den rapport, som det tyske formandskab har udarbejdet, og som afspejler konsensus blandt medlemstaterne.
5. Vi er nu fast besluttet på at tage et nyt skridt i opbygningen af Den Europæiske Union. Vi pålægger derfor Rådet (almindelige anliggender) at tilvejebringe de betingelser og foranstaltninger, der er nødvendige for at nå disse mål, herunder fastlæggelsen af de nærmere retningslinjer for integration af de WEU-funktioner, der vil være nødvendige, for at EU kan påtage sig sit nye ansvar i forbindelse med Petersberg-opgaverne. Med henblik herpå er det vort mål at træffe de nødvendige afgørelser inden udgangen af 2000. WEU vil som organisation i så fald have opfyldt sit formål. Medlemsstaternes forskellige status med hensyn til kollektive forsvarsgarantier vil ikke blive berørt. Alliancen vil fortsat være grundlaget for medlemsstaternes kollektive forsvar.

Vi opfordrer derfor det finske formandskab til at fremme arbejdet i Rådet (almindelige anliggender) med udgangspunkt i denne erklæring og formandskabets rapport til Det Europæiske Råd i Köln. Vi ser frem til en situationsrapport fra det finske formandskab på Det Europæiske Råds møde i Helsingfors.

**Formandskabets rapport om styrkelse af
den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik**

1. Indledning

Ifølge Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj, skal der ske en styrkelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, jf. artikel 17 i TEU. Traktaten omhandler endvidere muligheden af WEU's integration i EU, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom.

Det Europæiske Råd i Wien hilste med tilfredshed, at debatten om en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik har fået ny fremdrift. Det Europæiske Råd fandt, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik må kunne støtte sig på en troværdig operationel kapacitet, hvis Den Europæiske Union skal kunne udfylde sin rolle fuldt ud på den internationale scene. Det udtrykte desuden sin tilfredshed med den fransk-britiske erklæring, der blev fremsat den 4. december 1998 i Saint Malo. Det Europæiske Råd opfordrede det tyske formandskab til at fortsætte denne debat og besluttede at tage dette emne op til behandling igen på Det Europæiske Råd i Köln. Med henblik herpå drøftede udenrigsministrene spørgsmålet på deres uformelle møde den 13.-14. marts i Reinhartshausen og på samlingen i Rådet (almindelige anliggender) den 17. maj 1999.

NATO-topmødet i Washington udtrykte tilfredshed med den nye fremdrift, som styrkelsen af en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik får med Amsterdam-traktaten, og bekræftede, at en større europæisk rolle vil bidrage til alliansens vitalitet i det 21. århundrede.

NATO-topmødet understregede desuden, at den udbygning af FUSP, der skal ske i henhold til Amsterdam-traktaten, er i overensstemmelse med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er udviklet inden for rammerne af Washington-traktaten. Denne proces vil medføre større komplementaritet, udvidet samarbejde og øget synergi.

WEU's ministermøde den 10.-11. maj drøftede ligeledes dette spørgsmål på grundlag af de uformelle overvejelser, der blev indledt på ministermødet i Rom. Medlemsstaterne vil gøre en indsats i overensstemmelse med konklusionerne fra den igangværende WEU-gennemgang af den europæiske forsvarskapacitet.

2. Vejledende principper

Målet er at styrke FUSP ved at udforme en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik. Dette kræver selvstændig handlekraft, der bakkes op af en troværdig militær kapacitet samt relevante beslutningsorganer. Beslutninger om handling træffes inden for rammerne af FUSP under anvendelse af passende procedurer for at afspejle den særlige karakter af beslutninger på dette område. Rådet for Den Europæiske Union skal således være i stand til at træffe beslutninger om alle de politiske, økonomiske og militære instrumenter, det har til rådighed, når det reagerer på krisesituationer. Den Europæiske Union er forpligtet til at bevare fred og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i såvel FN-pagten som Helsingfors-slutakten og målene i Paris-charteret, jf. artikel 11 i TEU.

Med Amsterdam-traktaten er Petersberg-opgaverne ("humanitære opgaver og redningsopgaver, fredsbevarende opgaver, kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse") indarbejdet i traktaten.

Vi vil derfor skulle koncentrere vore bestræbelser om at sikre, at EU råder over den nødvendige kapacitet (herunder militær kapacitet) og de relevante strukturer til effektiv beslutningstagning på EU-plan i forbindelse med krisestyring inden for rammerne af Petersberg-opgaverne. Det er på dette område, at der er det største behov for europæisk handlekraft. Udviklingen af en EU-krisestyingskapacitet på det militære område skal ses som en aktivitet, der gennemføres inden for rammerne af FUSP (afsnit V i TEU) og som en del af den gradvise udformning af rammerne for en fælles forsvarspolitik i overensstemmelse med artikel 17 i TEU.

Den Atlantiske Alliance er fortsat fundamentet for det kollektive forsvar af sine medlemmer. Forpligtelserne i medfør af Washington-traktatens artikel 5 og Bruxelles-traktatens artikel V opretholdes under alle omstændigheder for de medlemsstater, der er part i disse traktater. Unionens politik anfægter ikke visse medlemsstaters særlige sikkerheds- og forsvarspolitik.

3. Beslutningstagning

Med hensyn til EU's beslutningstagning på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område skal der indføres nødvendige ordninger, der kan sikre politisk ledelse og strategisk styring af EU-ledede Petersberg-operationer, så EU bliver i stand til at beslutte og gennemføre disse operationer effektivt.

Endvidere vil EU have behov for en kapacitet inden for situationsanalyse, efterretningskilder og en evne inden for relevant strategisk planlægning.

Dette kan bl.a. kræve:

- regelmæssige møder (eller ad hoc-møder) i Rådet (almindelige anliggender), med, når det er relevant, deltagelse af forsvarsministrene;
- et permanent organ i Bruxelles (Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Komité), bestående af repræsentanter med politisk/militær ekspertise;
- en EU-militærkomité bestående af militærrepræsentanter, der udarbejder anbefalinger til Den Politiske- og Sikkerhedspolitiske Komité;
- en EU-militærstab med et situationscenter;
- andre ressourcer såsom et satellitcenter og et institut for sikkerhedsstudier.

Herudover kan det blive nødvendigt at drøfte andre institutionelle spørgsmål.

Beslutninger vedrørende krisestyringsopgaver, især beslutninger med militære eller forsvarsmæssige implikationer, vil blive truffet i overensstemmelse med artikel 23 i traktaten om Den Europæiske Union. Medlemsstaterne bevarer under alle omstændigheder retten til at beslutte, om og hvornår deres nationale styrker skal deployeres.

4. Gennemførelse

Med hensyn til militær kapacitet vil medlemsstaterne skulle udvikle yderligere styrker (herunder hovedkvarterer), der også er egnet til krisestyringsoperationer, uden unødigt overlapning. De vigtigste krav i denne forbindelse er: deployeringsevne, vedholdenhed, interoperabilitet, fleksibilitet og mobilitet.

Med henblik på virkningsfuld gennemførelse af EU-ledede operationer vil Den Europæiske Union afhængig af den foreliggende situation skulle beslutte, om den vil iværksætte:

- EU-ledede operationer med inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet eller
- EU-ledede operationer uden inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet.

Med hensyn til EU-ledede operationer uden inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet vil EU kunne benytte enten nationale eller multinationale europæiske midler, der på forhånd er defineret af medlemsstaterne. Dette vil kræve, at der enten benyttes nationale kommandostrukturer med multinational repræsentation i hovedkvartererne eller trækkes på eksisterende kommandostrukturer inden for multinationale styrker. Der vil være behov for yderligere ordninger, der kan forbedre de europæiske multinationale og nationale styrkers kapacitet til at reagere på krisesituationer.

For de EU-ledede operationer, der benytter sig af NATO's aktiver og kapacitet, herunder europæiske kommandoarrangementer, bør der navnlig fokuseres på følgende aspekter:

- Gennemførelse af de arrangementer, der bygger på Berlin-beslutningerne fra 1996 og beslutningerne fra NATO-topmødet i Washington i april 1999.

- De yderligere arrangementer, der blev fastlagt af NATO på topmødet i Washington, bør navnlig omfatte følgende:
 - = sikret EU-adgang til NATO's planlægningskapacitet, der kan bidrage til militær planlægning af EU-ledede operationer;
 - = formodning om, at EU kan råde over NATO-kapacitet og fælles aktiver som identificeret på forhånd til brug for EU-ledede operationer.

5. Nærmere bestemmelser om deltagelse og samarbejde

En vellykket udformning af en europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik kræver bl.a.:

- alle EU-medlemsstater, herunder de alliancefri medlemmers, mulighed for at deltage fuldt ud og på lige fod i EU-operationer;
- tilfredsstillende ordninger for de europæiske medlemmer af NATO, der ikke er EU-medlemsstater, således at de i videst muligt omfang kan deltage i EU-ledede operationer på grundlag af de eksisterende konsultationsordninger i WEU;
- ordninger, der sikrer, at alle deltagerne i en EU-ledet operation har lige rettigheder i henseende til denne operations gennemførelse, uden at dette anfægter princippet om EU's selvstændige beslutningstagning, navnlig Rådets ret til at drøfte og træffe afgørelse i spørgsmål vedrørende principper og politik;

- behovet for at sikre tilvejebringelse af effektive procedurer for gensidig konsultation, samarbejde og åbenhed NATO og EU imellem;
 - overvejelse af, hvordan man kan sikre, at partnere, der er associeret WEU, kan deltage.
-

DET EUROPÆISKE RÅDS AFGØRELSE OM UDARBEJDELSE AF ET CHARTER OM DEN EUROPÆISKE UNIONS GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

Overholdelsen af de grundlæggende rettigheder er et fundamentalt princip for Den Europæiske Union og en ufravigelig forudsætning for dens legitimitet. De Europæiske Fællesskabers Domstol har i sin domspraksis bekræftet og udformet EU's forpligtelse til at respektere de grundlæggende rettigheder. I EU's nuværende udviklingsfase er det påkrævet at udforme et charter om disse rettigheder for tydeligt at nedfælde de grundlæggende rettigheders overordnede betydning og rækkevidde for EU-borgerne.

Efter Det Europæiske Råds opfattelse skal dette charter omfatte friheds- og lighedsrettighederne samt procesrettighederne, således som de garanteres i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de fremgår af medlemsstaternes fælles forfatningstraditioner som almene principper for EF-retten. Charteret skal endvidere indeholde de grundlæggende rettigheder, der kun tilkommer EU-borgerne. Ved udarbejdelsen af charteret skal der desuden tages hensyn til økonomiske og sociale rettigheder, således som de er indeholdt i den europæiske socialpakt og i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder (artikel 136 TEF), i det omfang de ikke kun udgør mål for EU's virke.

Det Europæiske Råd mener, at et udkast til et sådant charter om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder bør udarbejdes af et udvalg, der består af befuldmægtigede for stats- og regeringscheferne og for Europa-Kommissionens formand samt af medlemmer af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Repræsentanter for De Europæiske Fællesskabers Domstol skal deltage som observatører. Repræsentanter for Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og samfundsgrupper samt eksperter bør høres. Sekretariatsopgaverne varetages af Generalsekretariatet for Rådet.

Dette udvalg skal forelægge et udkast i god tid inden Det Europæiske Råd i december 2000. Det Europæiske Råd vil foreslå Europa-Parlamentet og Kommissionen, at de sammen med Rådet højtideligt proklamerer et charter om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder på grundlag af udkastet. Derefter skal det undersøges, om og i givet fald hvorledes charteret skal optages i traktaterne. Det Europæiske Råd henstiller til Rådet (almindelige anliggender), at det med henblik på Det Europæiske Råd i Tammerfors træffer de første nødvendige foranstaltninger hertil.

DET EUROPÆISKE RÅDS ERKLÆRING OM KOSOVO

Præsident Ahtisaari har som Den Europæiske Unions udsending over for stats- og regeringscheferne på mødet i Köln gjort rede for den mission, han netop har afsluttet i Beograd sammen med Viktor Tjernomyrdin, den særlige udsending for præsidenten for Den Russiske Føderation.

Stats- og regeringscheferne har med stor tilfredshed noteret sig det gode resultat, de to udsendinge har opnået under deres mission. De har taget til efterretning, at de jugoslaviske myndigheder accepterer fredsplanen, som indeholder og præciserer det internationale samfunds krav.

Stats- og regeringscheferne erkender, at der nu er en reel mulighed for at nå til en politisk løsning, som i første omgang består i en kontrollerbar tilbagetrækning af alle jugoslaviske styrker fra Kosovo. Dermed ville NATO's operationer kunne indstilles. Stats- og regeringscheferne ønsker, at denne proces indledes omgående.

De understreger derfor, at det er bydende nødvendigt, at De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtager en resolution, som gør det muligt at oprette en international fredsstyrke og indføre en midlertidig international civil administration.

De har besluttet, at der straks skal udarbejdes et udkast til resolution, som omgående skal sendes til medlemmerne af Sikkerhedsrådet.

DOKUMENTER FORELAGT FOR DET EUROPÆISKE RÅD I KÖLN

- Rapport om den europæiske beskæftigelsespagt
(8705/99)
- Bidrag til formandskabets rapport om den europæiske beskæftigelsespagt
– Udkast til et memorandum fra formandskabet "Ungdom og Europa - Vor fremtid"
(8288/99 + COR 1 (d))
- Forslag til Rådets resolution om lige beskæftigelsesmuligheder for handicappede
(8296/99)
- Meddelelse fra Kommissionen om fællesskabspolitikkerne og beskæftigelsen
(7827/99)
- Den europæiske beskæftigelsespagt
– Bidrag fra medlemsstaterne
(8906/99)
- Kommissionens rapport om Den Europæiske Union som økonomisk enhed (1999-rapport)
(8746/99)
- Rapport fra Kommissionen om de fremskridt, der er opnået med hensyn til gennemførelsen af Luxembourg-processen: Fælles indikatorer og livslang uddannelse.
(8745/1/99 REV 1)
- Udkast til rapport fra Rådet (Økofin) om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker
(8586/99)
- Meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan
(8329/99)
- Rådets konklusioner vedrørende Kommissionens rapport om gennemførelse af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser
(8616/99)
- Statusrapport fra Økofin-Rådet til Det Europæiske Råd om et styrket skattepolitisk samarbejde
(8484/1/99 REV 1)
- Rådets rapport om forbedringer af det internationale finansielle system
(8460/2/99 REV 2)

- Kommissionens rapport om infrastrukturinvesteringer i Den Europæiske Union
(8453/99)
 - Arbejdsdokument fra Kommissionen om miljømæssig integration - integration af miljøpolitikken
(8850/99)
 - Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om forberedelser til gennemførelse af Kyoto-protokollen
(8830/99)
 - Formandskabets rapport om menneskerettigheder
(8727/99)
 - Formandskabets rapport om styrkelse af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik
(8239/1/99 REV 1)
 - Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om stabiliserings- og associeringsprocessen i de sydøsteuropæiske lande: Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Albanien.
(8858/99)
 - Meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd om bekæmpelse af racisme, fremmedhad og antisemitisme i ansøgerlandene.
(8831/99)
 - Kommissionens rapport om år 2000-problemet: Situationen for de vigtigste infrastrukturområder i EU.
(8996/99)
-